

આત્મ સં. ૮૨ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૦૩

વિક્રમ સં. ૨૦૩૩ શ્રાવણ-ભાદ્રપદ

વાર્ષિક લેવાજમ રૂ. ૭

પર્યુષણ વિશેષાંક

ક્ષમા એ વીરત્વ બૂધણ છે.

મિચ્છ મિ દુક્કડમ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પરિવર્તન : ૧૯૪૮

ઓગસ્ટ-સપ્ટેમ્બર : ૧૯૭૭

અંક : ૧૦-૧૧

: અનુક્રમણિકા :

લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
‘સ્વાગતમ્’ ગીત	શ્રી જગજીવનદાસ જે. જીન	૨૩૫
પર્યુષણનો પરમાર્થ	શ્રી અમરચંદ માવજી	”
આત્માનંદ પ્રકાશ (કાવ્ય)	”	૨૩૬
વીતરાગ પ્રાર્થના (કાવ્ય)	શ્રેયસ્	”
કડાણ કમ્માણ નમુકલ્ અત્ય કરેલા કર્મોમાંથી મુક્તિ નથી	શ્રી ખી. ચાં. શાહ	૨૩૭
તપનો મહિમા	પં. પુણ્દીનન્દવિજય	૨૩૮
પર્યુષણની આરાધના	શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ	૨૪૩
અભય અને અહિંસક પ્રવર્તક લગવાન મહાવીર	શ્રી ઉપેન્દ્રરાય જે. સાંડેસરા	૨૪૬
મહાવીર સ્મૃતિ (કાવ્ય)	શ્રી જયંતિલાલ મોહનલાલ ઝવેરી	૨૪૮
મંદિર માફ, મૂર્તિ વિહોણું	ડૉ. બાવીશી-પાલીતાણા	૨૪૯
ક્ષમાની સાધના	પૂ. સાધવીજીશ્રી ઝોંકારશ્રીજી મ.	૨૫૧
સુખ ક્યાં છે?	પૂ. મુનિશ્રી જ્ઞાનસાગરજી	૨૫૫
પર્યુષણ પર્વનો દિવ્ય સંદેશ	પૂ. આ. શ્રી પદ્મસાગરસૂરી	૨૫૯
સમાચાર		૨૬૧

આ સમાના નવા આજીવન સભ્યો

✓ શ્રી જીતેન્દ્રકુમાર માવજીભાઈ શાહ (ભોણપરવાળા) ભાવનગર

+ શ્રી રમણીકલાલ વનમાળીદાસ શાહ (પરજેગામવાળા) ભાવનગર

+ શ્રી જાદવજી અંદરજીભાઈ શાહ (કંથારીયાવાળા) ભાવનગર

✓ શ્રી નગીનદાસ જીવરાજભાઈ ભાવનગર

+ શ્રી શશીકાંત નેમચંદભાઈ પારેખ ભાવનગર

C/o. નગીનદાસ નેમચંદ કાપડીઆ

શ્રી જયેશકુમાર અનંતરાય શાહ ભાવનગર

સ્વર્ગવાસ નોંધ

ભાવનગરવાળા ભાવસાર હરીચંદ ત્રીજીવનદાસ સં. ૨૦૩૩ના બીજા શ્રાવણ શુદ્ધ ૪ તા. ૧૮-૮-૧૭ ગુરુવારના રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયા છે. તે બીજી અમો ઘણા જ દીલગીર થયા છીએ. તેઓશ્રી ખુબ મળતાવડા સ્વભાવના તેમજ ધાર્મિક લાગણી વાળા હતા. તેઓ આ સમાના આજીવન સભ્ય હતા. પરમકૃપાળુ પરમાત્મા તેમના આત્માને શાંતી આપે એવી પ્રાર્થના.

આ સભાના તવા માનવંતા પેદન
પ્રતાપરાય અનોપચંદ મહેતા (વલ્લીપુરવાળા) ભાવનગર
જીવનની ટૂંકી રૂપરેખા

ધર્માનુરાગી ભાઈશ્રી પ્રતાપરાય અનોપચંદ મહેતાનો જન્મ ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ શ્રી વલ્લીપુર મુકામે સંવત ૧૯૬૬ના પોષ વત્રી ૪ તા. ૨૬-૧-૧૯૧૩ રવિવારના રોજ થયો.

સંતસમાગમથી તેમના જીવનમાં ધર્મભાવનાની વૃદ્ધિ થતી ગઈ. સં. ૨૦૧૨માં ભાવનગર આવ્યા અને ભાવનગરમાં 'શારદા સાયકલ સ્ટોર' નામની દુકાન સફળતાપૂર્વક ચલાવે છે.

શ્રી વલ્લીપુર જૈન સંઘના પુણ્યયોગે પ. પૂ. શાસનસમ્રાટ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય નેમિસૂરીશ્વરજી તથા પૂ. આ. મહારાજ શ્રી

વિજયોદયસૂરીશ્વરજી, પૂ. આ. શ્રી વિજય નંદનસૂરીશ્વરજી મહારાજની તળીયતના કારણે સં. ૧૯૬૬માં વલ્લીપુર મુકામે પધાર્યા. સં. ૧૯૬૬ના પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના ચાતુર્માસ દરમિયાન પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રીએ ઉચ્ચ સંસ્કારો પ્રાપ્ત થાય તે માટે ભાઈશ્રી પ્રતાપભાઈને ધર્મના સંસ્કારોનું સીચન કરી ઘણાં નીચમો આપ્યા.

સં. ૨૦૧૬માં પૂ. મુનિ મહારાજ શ્રી ભુવનવિજયજી ગણીની પ્રેરણાથી ભાઈશ્રી પ્રતાપભાઈએ શ્રી દાદાસાહેબ જૈન ઉપાશ્રયમાં ચોસઠ પહોરી સાથે અઠ્ઠાઈ તપની આરાધના કરી અને તેમનામાં વ્યાપારી વ્યવસાય જીવન સાથે પણ ધર્મભાવના ઉત્તરોત્તર વધતી ગઈ.

શ્રી પ્રતાપભાઈના કુટુંબમાં જન્મ લઈ જવાહર જેવા ભાઈજવાહરે (B.Com. એકાઉન્ટન્ટ) ૩૦ વર્ષની ભરયુવાન વયે પૂ. આ. શ્રી વિજય ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મહારાજ પાસે સં. ૨૦૩૧ના મહા શુદ્ધ ૪તા રોજ હીક્ષા અંગીકાર કરી તેમનું નામ મુનિ જિનહંસવિજયજી રાખવામાં આવ્યું. આ હીક્ષા મહોત્સવ શ્રી ભાવનગર સંઘના સહકારથી અને પૂ. આ. શ્રી વિજયકસ્તુર-સૂરીશ્વરજી, પૂ. આ. શ્રી વિજય ધર્મધુરંધરસૂરીશ્વરજી, પૂ. આ. શ્રી વિજયચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી,

પૂ. આ. શ્રી વિજય ઋચકસૂરીશ્વરજી અને પૂ. આ. શ્રી વિજય નીતીપ્રભસૂરીશ્વરજી આદી આચાર્ય ભગવંતોની ઉપસ્થિતિમાં ભવ્ય રીતે ઉજવાયેલ. શ્રી સંઘે તેમાં સારી અનુમોદના કરેલ

સંવત ૨૦૨૨ના આસો વદ ૦))ના રોજ તેમના ધર્મપત્ની અ. સૌ. શાંતાબેન ગોવીંદજી પારેખનો સ્વર્ગવાસ થતાં સં. ૨૦૨૩ના કાર્તિક શુદ્ધ પાંચમ જ્ઞાનપંચમીના શુભ દિને મોક્ષમાર્ગની સુંદર આરાધના માટે આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજય દેવેન્દ્રસાગરસૂરીશ્વરજી પાસે શ્રી પ્રતાપભાઈએ બાર વ્રત ઉચર્યા. ઘણા વર્ષથી તેઓ આત્માનંદ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી હાલમાં આ સભાના કારોબારીના સભ્ય છે. અને હવે તેઓશ્રી આ સભાના માનવંત પેટ્રન બને છે, એ સંસ્થાની આનંદની વાત છે. તેઓ અનેક શુભ કાર્યો કરે અને ધર્મભાવનામાં આગળ વધે એવી શુભેચ્છા.

• તંત્રી : શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ •

વર્ષ : ૭૪

વિ. સં. ૨૦૩૩ શ્રાવણ-ભાદરવો : ૧૬-૭૭ ઓગસ્ટ-સપ્ટે.

અંક : ૧૦-૧૧

શ્રી પર્યાધિરાજ પર્યુષણ પર્વ “સ્વાગતમ્” ગીત

મેં અપરાધી જનમકા, નખશીખ ભરા વિકાર;
તુમ દાતા, દુઃખ ભંજના, મેરી કરો સમ્હાર.

પધારો મંગલમય મહેમાન,
પધારો મંગલમય મહેમાન;

તમે છો શાસનના શણગાર. પધારો

રતનત્રયી સમ અમ જીવન કરજો,
તપ તેજ વડે અમ જીવન ભરજો;

માયું છું અદ્ય જ દાન. પધારો

જ્ઞાન દાન તપની ઓ ધારા!

આપ હમારે મુક્તિ કિનારા;

નૈયા પડી મઝધાર. પધારો

સુઝ નથી સ્વાગત શું કરવું?

માત્ર વાણી! ચરણે શું ધરવું?

મેં ગુથી અધુરી કુલમાળ. પધારો

—દેસાઈ જગજીવનદાસ જે. જૈન-બગસરા

ક્ષમાપના

લેખક : અમરચંદ માવજી શાહ

પર્યુષણનો પરમાર્થ

મન-વચન-કાયા થકી, રાગ દ્વેષ પરિણામ;
વૈર વિરોધ કીધા કંઈ, ક્ષમા કરજો તમામ.

ક્ષમા કરજો સકળ જગના જીવ અપરાધ મારા,
માયું સંવત્સરી દિને મન-વચન-કાયાથી પ્યારા;
પસ્તાઈને હવે વહાવું ક્ષમામૃત પ્રેમ ધારા,
મિચ્છામી દુક્કંડ અર્પો યાચના ‘અમર’ પ્યારા.

સાંવત્સરિક ક્ષમાપના

વિતરાગ પ્રાર્થના

(રાગ-મંદિર છે મુક્તિ તણા માંગલ્યકીડાના પ્રભુ)
વિતરાગ તુજ શાસન અનેરૂં. અન્યને ના ઇચ્છતો,
હે નાથ નિરંજન વિભુ ! ભવેભવ મુજને મળજો;
હું છું અબુધ અજ્ઞાની બાળક, તું દેવાધિદેવ છે !
શરણ તારૂં ચરણસેવા ભવોભવ મુજને હજો.
નભમાં અગણિત તારલા ગણતાં ગણાયે ના કદી,
અગણિત શુભ વિભુ તાહરા કેમે કરી ગામ શકું;
શક્તિ નથી તલભાર મારી શુભ ગાવા તાહરા,
સ્વીકારજો વિતરાગ મારી વંદના ભાવો ભરી.

લે. 'શ્રેયસ'

આત્માનંદ પ્રકાશ

(બાહિરલીપીકા)

આત્માનંદ સહજ સ્વરૂપ, પ્રકાશ સ્હેજે થાય;
તરવા હોય જો ભાવના, સાધન સિદ્ધ ગણાય. ૧
મારા તણી મમતા મૂકી, સમતા ને અવકાશ;
નંદન ત્રીશલા વીર જિને, આપ્યો જ્ઞાન પ્રકાશ. ૨
દયા ધર્મ દીલે ધરી, આતમ લક્ષ ગ્રહાય;
પ્રકાશ મળશે સ્વરૂપ જો, આનંદ અવધિ થાય. ૩
કાર્ય એક પરમાર્થનું, બીજું નહિ મન લક્ષ;
શરણુ ગ્રહી શ્રીવીરનું, 'અમર' જ્ઞાનનું વૃક્ષ ૪

(દોહરા)

પર્યુષણ એમ સૂચવે, મારા છે દિન આઠ;
કર્મ તમારા તેટલા, તોડવા શીખો પાઠ ૧
વળી સૂચવે એમ કે, શુભ તમારા આઠ;
પામો તપ જપ ધ્યાનથી, કરી કર્મને ખાળ. ૨
પરમાર્થનું પવં આ, પાપાશ્રવ કરી ત્યાગ;
આત્માર્થને સાધવા, ધરો અંતર વૈરાગ્ય. ૩
ક્ષમા જળથી શુદ્ધ થઈ, રાગ દ્વેષ કરી નાશ;
શુદ્ધ થઈને સિદ્ધ પદ, પામો 'અમર' અવિનાશ. ૪

(અમર આત્મમંથન)

કડાળ કમ્માળ ન મુક્ત અતિથિ ।

કરેલાં કર્મોમાંથી મુક્તિ નથી

લેખક : શ્રી ખીમચંદ ચાંપરી શાહ

ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રની એક ગાથા(અધ્યા. ૪ ગા. ૩)ના ઉપર ટાંકેલા ચરણમાં કહેવાયું છે કે આપણે કરેલાં કર્મોનાં ફળો ભોગવ્યાં વિના છૂટકો નથી. આપણે જે કર્મો કરીએ છીએ. તેથી કર્મબંધ થાય છે, અને તેના કારણે કર્મોનાં ફળો ભોગવવાં જ પડે છે. જીવે આ ફળો ભોગવવા ખાતર જન્મ-મરણના ચક્રાવામાં ફસાવું પડે છે. એટલે જ કહ્યું છે કે કમ્મ ચ જાદમરણસ્સ વીયં કર્મ જ જન્મ-મરણનું બીજ છે.

ઉપરની વાત સામાન્ય માનવી માટે બરાબર છે પરંતુ મુમુક્ષુ સાધક સામાન્ય માનવીની જેમ નિયત કર્મો કરે છે, છતાં તે કર્મો તે એવી રીતે કરે છે કે તેને કર્મબંધ થતો નથી અને તેથી ફળો ભોગવવાનો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થતો નથી. આપણે આ બાબત જરા વિસ્તારથી વિચારીએ.

આપણે કર્મો કરતા જ જઈએ છીએ. આ કર્મોથી આપણને કર્મબંધ લાગે છે. સારાં કર્મોથી એટલે કે શુભ પ્રવૃત્તિઓથી પુણ્યબંધ થાય છે, અને તેનાં સારાં ફળો ભોગવવાં મળે છે નહારાં કર્મોથી એટલે કે અશુભ પ્રવૃત્તિઓથી પાપબંધ થાય છે, અને તેનાં નહારાં ફળો ભોગવવાં પડે છે. કોઈ પણ જીવ એક ક્ષણ માટે પણ કર્મ કર્યા વિના રહી શકતો નથી, કેમકે તેને પ્રકૃતિજન્ય ગુણો વડે કર્મો કરવાં જ પડે છે. અરે, તેને જીવવા માટે શ્વાસો-શ્વાસની ક્રિયા કરવી પડે છે, તે પણ એક પ્રકારનું કર્મ જ છે. આમ જીવ ક્ષણે ક્ષણે કર્મબંધમાં પડતો જાય છે, અને તેનાં ફળો ભોગવવાં જન્મ-મરણના ચક્રાવામાં ફસાતો જાય છે.

હવે પ્રશ્ન એ થાય છે કે એવી કઈ જીવનચર્યાની રીત છે કે જેમાં કર્મો કરવા છતાં કર્મબંધ થતો નથી.

પ્રથમ આપણે સારાં કર્મો-શુભ પ્રવૃત્તિઓનો વિચાર કરીએ. આવી શુભ પ્રવૃત્તિઓ જો આપણે કાંઈક આર્થિક લાભ, સામાજિક પ્રતિષ્ઠા કે અન્ય હેતુઓ લક્ષ્યમાં રાખીને કરીએ, તો જરૂર તેનું પણ બંધન લાગે, જો કે આનાં સારાં ફળો મળે. પણ આપણું જીવનધ્યેય જે વીતરાગતા છે. તે તરફ આગળ વધવામાં તે બાધારૂપ નીવડે. પણ જો આવી શુભ પ્રવૃત્તિઓ કોઈપણ જાતના ઐહિક લાભ ખાતર નહીં, પરંતુ આપણા આત્માની શુદ્ધિ ખાતર-આપણામાં રહેલા કષાયોનો નાશ કરવાની દૃષ્ટિથી કરવામાં આવે, તો તેનું બંધન લાગતું નથી. જેમકે, દાન કરીએ તો તે પ્રતિષ્ઠા મેળવવા ખાતર કે દાન લેનાર ઉપર ઉપકાર કરવાની વૃત્તિથી નહીં, પણ આપણામાં રહેલી લોભ-પરિગ્રહવૃત્તિ ઓછી કરવાના હેતુથી. દયા કરીએ તો તે જીવમાત્ર પ્રત્યે આત્મસમભાવ કેળવવાના હેતુથી. આવી રીતે દરેક શુભ પ્રવૃત્તિ સાવધાનતાપૂર્વક આત્માની શુદ્ધિના લક્ષ્યથી કરવામાં આવે, તો તે વીતરાગભાવને પોષનારી અને પમાડનારી બને છે.

હવે બરાબર કર્મો-અશુભ પ્રવૃત્તિઓનો વિચાર કરીએ. એ તો સ્પષ્ટ છે કે આવી પ્રવૃત્તિઓ કરવાથી પાપ બંધાય છે અને તેનાં માઠાં ફળો ભોગવવાં પડે છે. આ વાત બરા-

ઓગસ્ટ-સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૭

૧૨૩૭

બર સમજીને આપણે જીવનમાં ઉતારવી જોઈએ. અને પાપકર્મો-અશુભ પ્રવૃત્તિઓથી દૂર રહેવું જોઈએ.

આમ છતાં, કેટલાંક એવાં કર્મો છે કે જે આપણી સામે આવીને ઊભાં રહે છે, જેને આપણે કરવાં જ પડે છે. અને જેને કરવાં જતાં પાપતું કર્મબંધન ઉત્પન્ન થાય છે. આવા પ્રસંગે આપણે શું કરવું ?

દશવૈકાલિક સૂત્રમાં કહ્યું છે કે-“ ચાલવું, ઊભવું, બેસવું, સૂવું, જમવું, બોલવું વગેરે ક્રિયાઓ યતના-વિવેક-ઉપયોગપૂર્વક કરવાથી સાધક પાપકર્મ બાંધતો નથી. પ્રાણી માત્રને આત્મસમાન સમજનારો, સર્વ જીવો પ્રત્યે સમ્યગ્દષ્ટિએ જોનારો, દોષ સ્થાનોને બંધ કરી દેનારો અને મન તથા ઇન્દ્રિયોત્તુ દમન કરનારો સાધક પાપકર્મ બાંધતો નથી. ”^૧ વળી એમ પણ કહેવાયું છે કે-“ જેમ ચીકણો શુભ ધરાવતું કમલિનીનું પાંદડું, પાણીમાં રહેવા છતાં પાણીથી લેપાતું નથી, તેમ સમિતિ જાતિપૂર્વક પ્રાણીઓની વચ્ચે વિચરનારો સાધક પાપકર્મબંધથી લેપાતો નથી. ”^૨

ભગવદ્ ગીતામાં કહ્યું છે કે-“ જેને કોઈ પણ પ્રકારની તૃષ્ણાઓ નથી, જેના મન અને બુદ્ધિ સંયમમાં છે અને જેણે સર્વ પ્રકારના પરિગ્રહનો ત્યાગ કરેલો છે, તે કેવળ શરીરથી કર્મો (જેવાં કે ચાલવું, ઊભવું ઇત્યાદિ) કરે, તો પણ તેને તે કર્મોનું પાપ લાગતું નથી. ”^૩ વળી “ સમત્વવાળો, વિશુદ્ધ મન તથા સંયત ચિત્તવાળો, વશ કરેલી ઇન્દ્રિયોવાળો અને સર્વ પ્રાણીઓનો આત્મા બનેલો સાધક કર્મો કરવા છતાં તેનાથી લેપાતો નથી. (તેને કર્મ-બંધ લાગતો નથી.) ”^૪

આ બાબતમાં એક દષ્ટાંત જોઈએ. એક વખત દુર્વાસા ઋષિ ગોકુળમાં આવી ચડ્યા, અને નિરાંતે સારી રીતે જમ્યા. આ વખતે કેટલીક ગોપીઓને મથુરામાં દહીં-માખણ વેચવા જવું હતું, પણ યમુનામાં પૂર આવવાને લીધે જઈ શકાય તેમ ન હતું. તેમને ઋષિએ કહ્યું કે “ તમે યમુના પાસે જઈને કહો કે, જો દુર્વાસા ઋષિ નિત્ય ઉપવાસી હોય તો તે સચના પ્રતાપે તમે અમને માર્ગ આપો. ” ગોપીઓ હસી પડી. હજી હમણાં જ ઋષિએ થાળ ભરીને આરોગ્યું હતું; છતાં પોતાને નિત્ય ઉપવાસી કહે છે. કેવી વિચિત્ર વાત ! છતાં તેઓ યમુના કિનારે ગઈ, અને ઋષિનો સંદેશો સાંભળતાં જ યમુનાએ માર્ગ આપ્યો. વાતનો મર્મ એ છે કે ઋષિ જમતા હતા, પણ તદ્દન નિર્લેપભાવે, જરાયે આસક્તિ વગર ભૂખ-અભૂખથી પર રહીને. જૈન દષ્ટિએ કહીએ તો એવણા સમિતિપૂર્વક, આથી તેમને ભોજન કે ઉપવાસનું કર્મબંધન લાગતું નહિ.

આ ઉપરથી એક વાત સ્પષ્ટ થાય છે કે જો આપણે યતના-વિવેક-ઉપયોગપૂર્વક, કર્મ અને તેનાં ફળમાં આસક્તિ રાખ્યા વગર, પ્રાણી માત્ર પ્રત્યે આત્મસમભાવ રાખીને, અને મન તથા ઇન્દ્રિયોત્તુ દમન કરીને આપણી સામે ઉપસ્થિત થયેલાં કર્મો કરશું, તો કર્મ-બંધ લાગશે નહીં-ફળો ભોગવવાનો પ્રશ્ન ઊભો થશે નહીં.

૬

૧. દશવૈકાલિકસૂત્ર અધ્યાય ૪, ગાથા ૮-૯. ૨. સમણસૂત્ર ગાથા ૩૯૩. ૩ ભગવદ્ ગીતા અધ્યાય ૪, શ્લોક ૨૧. ૪. ભગવદ્ ગીતા અધ્યાય ૫, શ્લોક ૭.

તપનો મહિમા

જૈન શાસનની અદ્વિતીયતા :

પ્રાણીમાત્રને પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત કરાવી આપવામાં જૈન શાસનથી અતિરિક્ત ધીબુ એકેય શાસન, ધર્મ કે દર્શન નથી, એમ કહેવામાં કે લખવામાં રતિમાત્ર અતિશયોક્તિ નથી. કેમકે બાઇબલમાં ઇસામસીહ કુરાનમાં મહમ્મદ પયગંબર અને ગ્રાહ્યસૂત્રોમાં વિષ્ણુને છોડીને ધીબે કોઇ પણ આત્મા પરમાત્મા, ઇશ્વર, ખુદા, (God) થઈ શકતો નથી.

જ્યારે સમવસરણમાં બિરાજમાન થઈને કેવળજ્ઞાન (અતીન્દ્રિયજ્ઞાન)ના સ્વામી તીર્થંકર દેવોએ ડંકાની ચોટ સાથે કહ્યું કે “પ્રાણી-માત્ર પરમાત્મ સ્વરૂપ છે.” કાર્યમાત્રના કારણો જેમ નિશ્ચિત છે, તેમ પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત કરવા માટેના મૌલિક અને શુદ્ધ કારણોનો સ્વીકાર કરવામાં આવે, તો પ્રત્યેક માનવ ઇશ્વરપદનો ભોક્તા બની શકે છે. માટે જ જૈન શાસન કહે છે, જે જે ભાગ્યશાલીઓએ સિદ્ધપદ પ્રાપ્ત કર્યું છે તે બધાએ અને વર્તમાનકાળમાં જે આ પદ પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છે, તથા ભવિષ્યમાં પણ જેઓ મોક્ષ મેળવશે તે બધાએ પરમાત્માઓ છે.” જૈન શાસનમાં એક જ પરમાત્મા નથી પણ મોક્ષ મેળવેલા અનેકાનેક પરમાત્માઓ છે, અને બધાએ અનંત ચતુષ્ટયના માલિકો હોવાથી સંસારી જીવોને માટે પૂજ્ય, સેવ્ય, માન્ય અને આદરણીય છે.

પરમાત્મા એટલે ?

“રાજદ્વેષનો સમૂળ નાશ કર્યો હોવાથી જેમનો આત્મા પોતાના મૂળ સ્વભાવમાં આવ્યો હોય તે પરમાત્મા.”

લે. પં. પૂર્ણાનંદવિજય (કુમારશ્રમણ)

“મોક્ષ માર્ગના માધ્યમથી જેઓ ધીબ જીવો ઉપર શાસન કરે તે ઇશ્વર.”

“અનંત જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને સુખના માલિક હોવાથી તે ભગવાન.”

“કર્મના પિંજરામાંથી સર્વથા મુક્ત થઈ ગયા હોય તે મુક્ત.”

“સર્વથા કૃતકૃત્ય થયા હોય તે સિદ્ધ.”

“કામ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ આદિ અંતરંગ શત્રુઓનો જેમણે સમૂળ નાશ કર્યો હોય તે આરહંત.”

આ પ્રમાણે અસંખ્યાતા વિશેષણો જેમના જીવનમાં સાર્થક થયા હોય તે પરમેશ્વર.

આવી રીતના પરમાત્માઓ જગતકર્તા નથી પણ મોક્ષ માર્ગના (વધાતા છે. સંસારના સંહાર-કર્તા નથી પણ મોક્ષનો ઉપદેશ આપી જીવમાત્રને સમ્યજ્ઞાનના માધ્યમથી અનંત સુખ તરફ લઈ જનારા હોવાથી શંકર છે.

માટે જ જૈનાચાર્યોએ કહ્યું કે પરમાત્મા સદૈવ સ્મરણીય, નમસ્કરણીય, ધ્યેય અને ઉપાસ્ય છે.

પરમાત્મપદના મૌલિક કારણો :

કોઈપણ વસ્તુને પ્રાપ્ત કરવા માટે તેમના બે પ્રકારો છે. જેમકે-મેલુ વસ્ત્ર ઉજળું કરવું હોય તો સૌથી પહેલાં તે વસ્ત્ર ઉપર નવો મેલ લાગવા ન પામે તેની પૂરી કાળજી રાખવી જોઈએ, અને જૂનો મેલ કાઢવાને માટે, સફાઈ, સાબુ અને બે-ચાર ઘોડાના માર મારીને પણ તે વસ્ત્ર ઉજળું કરી શકાશે. તેવી જ રીતે અનંત

માયારૂપી કર્મમેલથી આત્મા પણ ભારી બનેલો છે, તેથી શુદ્ધસ્વરૂપી, નિરંજન, નિરાકાર આત્મા પણ કર્મેના ભારથી વજનદાર હોવાના કારણે અત્યારના સમયમાં પાપરૂપી મેલથી ખરડાયેલો, કષાયભાવમાં અટરાયેલો અને વિષયવાસનામાં લપટાયેલો હોવાથી આત્માને પણ પરમાત્મા રૂપે બનાવવા માટે સૌથી પ્રથમ એ પ્રક્રિયા સ્વીકારવા સિવાય એકેય માર્ગ નથી.

૧. પહેલો પ્રકાર નવા પાપદ્રારોથી આત્માને બચાવવો.

૨. બીજો પ્રકાર આત્મા ઉપરના ગુના પાપોને ખંખેરી નાંખવા.

આ બંને પ્રકારો (પ્રક્રિયાઓ) જેટલા શુદ્ધ સાત્ત્વિક અને મૌલિક હશે તેટલા અંશેમાં આત્મા પણ પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપ તરફ આગળને આગળ વધતો સ્વયમેવ પરમાત્મા બની જશે.

દેવ-ગુરુ અને ધર્મ :

બિહડીંગની મજબુતાઈમાં ત્રણ મુખ્ય કારણો છે. ૧ પાયો, ૨ થાંભલા, ૩ પાટડા (ગર્ડર) એટલે કે આ ત્રણેની મજબુતાઈ જ બિહડીંગની મજબુતાઈમાં મૂળ કારણ છે. એ જ પ્રમાણે આત્મકલ્યાણને માટે પણ દેવ-ગુરુ અને ધર્મની શુદ્ધતા-પવિત્રતા અને મજબુતાઈ પણ અત્યાવશ્યક છે. દેવ અને ધર્મની વચ્ચે ગુરુત્ત્વ રહેલું છે તે બતાવી આપે છે કે ‘સંસારચક્રમાં પરિભ્રમણ કરનારા જીવાત્માને સુગુરુ તત્ત્વની પ્રાપ્તિ થતી નથી. તેમનાં ભાગ્યમાં દેવ અને ધર્મ પણ શુદ્ધ મળી શકતા નથી. આખો એ સંસાર સૌને માટે પ્રત્યક્ષ છે કે જેમને ગુરૂ માંસાહારી, શરાબી, આરંભી અને સમારંભી, મિથ્યાભિલાષી, તથા પરિગ્રહના ભારથી દબાઈ ગયેલા મળ્યા હશે, તેમને દેવ પણ માંસાહારી, શરાબી, કામી, ક્રોધી મળ્યા હોય છે, અને ધર્મ તથા તેનાં

શાસ્ત્રો પણ માંસાહાર, શરાબ, પરિગ્રહ તથા સત્ય, સદાચાર આદિ ધર્મકર્મની મર્યાદા વિનાના મળ્યા હોય છે. આજે ભારત દેશમાં એવા પણ દેવો અને દેવીઓ છે કે જેમની સન્મુખે હજારોની સંખ્યામાં બકરા, ઘેટા, પાડા, મુરઘા આદિ જાનવરોને મારીને તેમનાં કુડ લોહીથી ભરાય છે. બીજા દેવોને શરાબથી સ્નાત કરાવાય છે અને શરાબની ઓટલો ત્યાં મૂકી દેવામાં આવે છે. જ્યારે તેવા પણ દેવો છે કે જેમના શ્રાપથી ભારત દેશનો મોટો ભાગ ભયગ્રસ્ત બનેલો હોવાથી ત્રસ્ત છે, તથા ધર્મના નામે તેમના શાસ્ત્રોના પાનાઓએ પણ પશુ-હત્યા, શરાબપાન અને મૈથુન કર્મની પ્રશસ્તિઓ ગાયેલી છે. જેમ કે “....ન મલ્લમલ્લણે દોષો ન માંસે ન ચ મૈથુને....” આમ છતાં પણ આપણે પ્રત્યક્ષ કરી રહ્યાં છીએ કે કપાઈ ગયેલા હજારોની સંખ્યામાં જાનવરોના માંસમાંથી એક રતિ જેટલું પણ માંસ બિચારા દેવી-દેવો ખાતા નથી કે શરાબની એક ખ્યાલી પણ તેઓ પીતા નથી પણ તેવા વિચિત્ર પ્રકારે દેવ અને ધર્મની પ્રતિપાદના કરનારા તેમના ગુરુઓ, પંડિતો, પૂજારીઓ જ બધી વસ્તુઓને પેટમાં પધરાવી દેવાવાળા હોય છે. મતલબ કે જેમના ગુરુઓ, પંડિતો કે પૂજારીઓ જ માંસાહારી, શરાબી અને દુરાચારી હોય તેમને દેવ અને ધર્મ પણ તેવા જ મળે છે. માટે જ સંસાર-માંથી માંસાહાર, શરાબપાન આદિ પાપ-તત્ત્વો ઘટ્યાં નથી, ઘટતા નથી અને ઘટશે પણ નહીં. ફળ સ્વરૂપે તેવા માણસો નવા પાપોને શોકવા માટે કે જૂના પાપોને ધોઈ નાખવા માટે પણ સમર્થ બની શકતા નથી.

જ્યારે મહાવ્રતધારી, ઇન્દ્રિયોત્તા વિજેતા, તપસ્વી, નિષ્કાષાયી અને અપરિગ્રહી ગુરુ તત્ત્વની પ્રાપ્તિ જે ભાગ્યશાળીઓને થઈ હોય છે, ત્યારે જ તેમને દેવ અને ધર્મ પણ પાપ તત્ત્વોને

નિષેધ કરનારા મળે છે. ક્ષણ સ્વરૂપે સંસારને અહિંસા, સત્ય, અચોર્ય, અદ્વય અને સંતોષ ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે. જેનાથી નવા પાપોને રોકીને જૂના પાપોને ખંખેરી નાખવા માટે તેઓ સમર્થ બને છે.

રતનત્રયી :

અને તેમ થતાં તે ભાગ્યશાળીઓ સર્વથા અભૂતપૂર્વ સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યક્-ચારિત્રરૂપી ત્રણ અમૂલ્ય રતનો મેળવવા માટે ભાગ્યશાળી બને છે. યદ્યપિ અનાદિ કાળથી સંસારમાં પરિભ્રમણ કરનારો જીવાત્મા કોઈ કાળે પણ દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર વિનાનો હોતો નથી પરંતુ આત્માના એક એક પ્રદેશ ઉપર કર્મોની અનંતાનંત વર્ગણને ભાર હોવાથી જ્યાં સુધી તે આત્મા પોતાનું આત્મદર્શન મેળવી શકતો નથી, ત્યાં સુધી તેના જ્ઞાન-દર્શન અને ચારિત્ર મિથ્યાત્વના મેલથી આવૃત્ત હોવાના કારણે તેઓ પણ મિથ્યાદર્શન, મિથ્યાજ્ઞાન અને મિથ્યાચારિત્રના માલિક હોય છે. પરિણામે પાપસ્થાનકોમાં છેલ્લા નંબરે રહેલ મિથ્યાત્વ (મિથ્યાદર્શન) બહુ જ જોરદાર હોવાથી પૂર્વ-વર્તીય ૧૭ પાપસ્થાનકો પણ તીવ્ર હોય છે. એટલે કે તેમનાં જીવનમાં પ્રાણુતિપાત, મૃષા-વાદ, અદ્વત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્વેષ, કલહ, અભ્યાખ્યાન, પૈશૂન્ય-રતિ-અરતિ તથા માયામૃષાવાદ આદિ પાપો જોરદાર હોય છે તેથી તેઓ આ પાપ-દ્વારો ઉપર કોઈ કાળે પણ કંટોળ કરી શકતા નથી, પછી આત્મકલ્યાણની વાત જ ક્યાં રહી?

પરંતુ ભવલસાંતરના ઉપાર્જિત કર્મો જે કોઈ ભવમાં પાતળા પડશે, ત્યારે જ તેઓ સમ્યગ્દર્શન મેળવવાને માટે ભાગ્યશાળી બનશે અને તેમ થયે છતાં તેમના જીવનમાં સમ્યક્-જ્ઞાનનો પ્રકાશ પણ વધતો જશે અને સમ્યક્-ચારિત્રની યથાશક્ય તથા યથાયોગ્ય પ્રાપ્તિ

થશે. આ ત્રણેમાં પહેલાના બે એટલે કે સમ્યગ્-દર્શન અને સમ્યગ્જ્ઞાન નવા બંધાતા પાપોને રોકનારા છે, તથા સમ્યક્ચારિત્ર જૂના પાપોને ખંખેરી નાખવા માટે પૂર્ણ સમર્થ છે. તે આ પ્રમાણે :—

બધાએ પાપોની ઉત્પત્તિમાં અને વૃદ્ધિમાં આશ્રવ અને કષાય કામ કરી રહ્યાં હોય છે. પ્રાણુતિપાત (હિંસા), મૃષાવાદ (જૂઠ), ચોર્ય, મૈથુન અને પરિગ્રહરૂપ મોટા પાપો આશ્રવ છે, પરંતુ ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે આ મોટા પાપોનું મૂળ કારણ કષાયો જ હોય છે. કેમકે જ્યાં જ્યાં કષાયો છે, ત્યાં ત્યાં પાંચે ઇન્દ્રિયોની ગુલામી કામ કરતી હોય છે, અને જે ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં આસક્ત છે, તેમનું મન પ્રતિસમય તેમના વિષયોમાં જ ચક્કર મારતું હોય છે. માટે ત્યાં શુભ ભાવના પણ સ્મશાનનાં વૈરાગ્ય પૂરતી હોય છે, ક્ષણ સ્વરૂપે આશ્રવના દ્વાર ત્યાં બંધ હોઈ શકતા નથી.

આવી પરિસ્થિતિમાં જ્યારે આત્માને સમ્યગ્દર્શનની પ્રાપ્તિ થાય છે ત્યારે કષાય-ભાયોની અતિ તીવ્રતા પણ સમાપ્ત થતાં અનંતાનુબંધી કષાયોની ચોકડી પણ ઉપશમ થાય છે અથવા ક્ષય પામે છે. આ સમયે સમ્યક્-જ્ઞાનની પવિત્ર માત્રા વધતી જાય તો તે ભાગ્ય-શાળીને પૌદ્ગલિક સુખો પણ પાપ જેવા લાગશે અને અપ્રત્યાખ્યાન કષાયની ચોકડી પણ ઉપશમ અથવા ક્ષય અવસ્થાને પ્રાપ્ત થતાં જ જીવાત્માને અદ્વપાંશે પણ નિરર્થક પાપોના દ્વાર બંધ કરવા માટેની ઇચ્છા થશે. અને પાપી પેટ માટે કરાતા પાપો પ્રત્યે પણ તદ્દીનતા કે આસક્તિ નહીં પણ ઉદાસીનતા કે અનાસક્તતા પ્રાપ્ત થશે અને શુરુ તથા સંઘ સમક્ષ સમ્યક્ત્વમૂલક બાર વ્રતોને પોતાની પરિસ્થિતિ પ્રમાણે સ્વીકાર કરશે તે સમયે સૂકા કપડા પ્રત્યે લાગેલી

ધૂળની જેવા પાપ કર્મો પણ પ્રતિક્રમણ પ્રાપ્ત-શ્રિત કે આલોચના દ્વારા શાંત થશે.

સમ્મદિટ્ઠોજોવો જઈવિ હુ પાવં સમાયરે કિંચિ ।
અપ્પોસિ હોઈ વવો, જેણ ન નિદ્ધં ઘસં કુણ્ણ ।।

અર્થ—સમ્યગ્દર્શનનો લાભ થતાં જ જીવ માત્રના નિષ્કર્ષ પરિણામ, કૂરતા આદિ ભાવોની અવિદ્યમાનતા હોવાથી પાપી પેટને માટે પણ કરાતા પાપોનું કર્મબંધન અટક હોય છે, અને તે પણ આલોચના તથા પ્રતિક્રમણ દ્વારા નાશ પામે છે.

સારાંશ કે સમ્યગ્દર્શન પ્રાપ્ત થયે છતે પાપોની પરંપરાની ગતિ અટકી જાય છે અને સમ્યગ્જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થતાં તે ભાગ્યશાળી પાપને પાપ સમજે છે અને ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહેતાં તેને કંઈ પણ કરવું પડતું હોય તે પણ ધૂજતા હૃદયે કરે છે.

સમ્યક્ચારિત્ર-એટલે “કર્મોના ચય તથા ઉપચયને આત્માના પ્રદેશોમાંથી રિક્ત કરે-રિક્ત કરાવે તેને સમ્યક્ચારિત્ર કહેવાય છે.” ભવભવાંતરનાં ઉપાર્જિત કર્મોને જડમૂળથી નાબૂદ કરાવે તે ચારિત્ર છે. આત્મામાં અદમ્ય પુરુષાર્થની પ્રાપ્તિ જ્યારે થાય છે ત્યારે તે જીવાત્માની મોહ-માયાની વાસના ઘટે છે, કષાયભાવની વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિ મંદ પડે છે, ત્યારે સમ્યક્ચારિત્રનો પ્રકાશ સાંપડે છે.

આ ચારિત્રના ઘણા લેહોમાં ‘તપ’ પણ છે જે જૈનશાસનનો પ્રાણ છે : તેના અર્થો નીચે પ્રમાણે છે.

(૧) તાપયતિ આત્માનમિતિ તપ:

અર્થાત્—અનાદિકાળના મોહમાયાના મેલથી ખરડાયેલા આત્માને તપાવે તે તપ છે, તથા

જે શરીરમાં આત્મા રહે છે, તેનાં રસ, રક્ત, માંસ, મજ્જા, મેદ અને શુક્રધાતુમાં પડેલા તામસિક કે રાજસિક ભાવોને તપાવી સમાપ્ત કરે તથા જીવનમાં સાત્ત્વિકતા લાવી આપે તે તપ છે. સાકરની આસણી થતાં તેમાં રહેલી મેલ પોતાની મેળે ઉપર આવે છે, તેવી રીતે સમ્યગ્જ્ઞાનપૂર્વકની સાત્ત્વિક તપશ્ચર્યા જેમ જેમ આગળ વધે છે, તેમ તેમ શરીરમાં રહેલી સાતે ધાતુઓ આસણીની જેમ તપે છે અને તેમાં રહેલા વૈકારિક ભાવો રૂપી તામસિક કે રાજસિક મેલ પણ નાશ પામે છે માટે જ કહેવાયું છે કે “તપસા પ્રાપ્યતે સર્વં, સત્વાત્ સંપ્રાપ્યતે મનઃ મનસા પ્રાપ્યતે હ્યાત્મા, તતઃ જાહ્ન્યં નિવર્તતે !

(૨) કર્માણ્શ્ચ નિમૂલં કરોતીતિ તપ:

અર્થાત્ આઠે કર્મોના મૂળીયા જે ઉખેડી મારે તે તપ છે. ખૂબ યાદ રાખવાનું કે બાહ્ય અથવા આભ્યંતર તપશ્ચર્યા વિનાની ભક્તિ વાંઝણી રહેશે અને ધીબ પણ અનુકાનો મોક્ષના પ્રેરક બની શકે તેમ નથી.

(૩) ઇન્દ્રિય મનઃ વૃદ્ધિ શોઞ્ઞયતીતિ તપ:

અર્થાત્ ઇન્દ્રિયોને, મનને તથા બુદ્ધિને પવિત્ર બનાવે તે તપ છે. ખૂબ યાદ રાખવાનું કે જ્ઞાનેન્દ્રિયોને સંયમમાં રાખ્યા વિના કર્મેન્દ્રિયોનું બળાત્કારે સંયમન સર્વથા નિષ્ફળ જ જવાનું છે, તેમજ ભાવમનમાં ભાવના-તત્ત્વને પ્રવેશ કરાવ્યા વિના તમારા દ્રવ્ય (બાહ્ય) મનજીભાઈ તમને કોઈ કાળે પણ સ્વસ્થ અને નિરપક્ષ થવા દે તેમ નથી.

(૪) કેવલજ્ઞાનપર્યન્ત લઘિપદા નિદદાતીતિ તપ:

અને છેવટે કેવળજ્ઞાન તથા તે જ્ઞાનની પૂર્વ-ભૂમિકારૂપે ઘણી લઘિપદોને આપનારૂં તપ છે.

પુણ્યનું પોષણ, પાપનું શોષણ, પર્વ પર્ચુષણ આવ્યાં જ ! પર્ચુષણની આરાધના

લે. કુમારપાળ દેસાઈ

સ્વર્ગ તો કોઈએ જોયું નહોતું પણ મગધ દેશ જોનારને સ્વર્ગ જોવાનો આનંદ મળતો.

દેવોની પાટનગરી અમરાપુરી તો કોઈએ જોઈ નહોતી, પણ રાજગૃહી જોનારને અમરાપુરીનો અણસારો મળતો.

દેવોના રાજા ઈંદ્રને અર્ચકુવાળા માનવીઓ નજરે નીરખી શકતા નહિ, પણ મગધપતિ સેલિય બિભિસારને નીરખતાં ઈંદ્રરાજની પ્રતિભા પરખાઈ જતી.

ઈંદ્રરાજની પટરાણી શચિદેવીનાં રૂપગુણલક્ષને રાણી ચેલણાએ અવતાર ધર્યો હતો. અને મગધની રાજસભા એ દેવસભા જેવી અને સભાજનો દેવોની પ્રતિમૂર્તિ જેવા લાગતા.

રાજગૃહી અનેક પર્વતશૃંગોની વચ્ચે વસેલી હતી. તે અપૂર્વ વનશ્રી ધરાવતી હતી. એક દહાડો વનમાં અપૂર્વ અચરજ થયું. જન્મજાત વેરવાળાં પ્રાણીઓ એક બીજાને પ્રેમ કરતાં હતાં. ગાય વ્યાઘ્રખાળને ધવરાવતી હતી ને બિલાડી ઉંદરને પ્યાર કરતી હતી, સર્પ ને નકૂલ બંને ગાઠ મિત્ર થઈને ફરતા હતા.

વનપાલકને આ અચરજ થયું, ને એ વનખંડમાં પ્રવેશ્યો ત્યાં તેને જાણવા મળ્યું કે વીતરાગ ભગવાન મહાવીર અહીં સમાસર્યા છે અને એમના ક્ષમા પ્રેમભર્યા વ્યક્તિત્વનો આ પ્રભાવ છે.

વનપાલક દોડ્યો ને રાજસભામાં જઈને મગધરાજને ખબર આપ્યા કે ભગવાન મહાવીરદેવ પધાર્યા છે. પ્રકૃતિ પોતે પોતાને ભૂલી ગઈ છે, ને પ્રાણીનું મહાપ્રાણમાં વિસર્જન થયું છે.

ઓગસ્ટ-સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૭

મગધરાજ સફાળા ખડા થઈ ગયા ને ઘોડ્યા, “ઓહ, આ વર્તમાન સાત ખોટના પુત્રના જન્મથી પણ અધિક છે. વધામણી લાવનારને સુવર્ણ ને હીરાના હારથી વધાવો, ને આનંદભેરી બજાવી સમસ્ત પ્રજાજનને સાબદા કરો. અમે પણ પ્રભુદર્શને સંચરીએ છીએ.”

મગધરાજ હાથીએ ચડ્યા. ઢોલ-નગારા ગડગડ્યા. રાજવી પ્રભુની પરિષદમાં આઝ્યા. પછી ધર્મવીરના નિયમ પ્રમાણે તેઓએ છત્ર છોડ્યું, આમર તજ્યા, વાહન વળ્યાં, પાંચ રાજચિહ્ન અળગા કર્યા ને પતાકા છાંડીને પાંચ અભિગમ સાથે પ્રભુને વાંધા.

મુનિજનોમાં શિરદાર ગૌતમને વાંધા. વાંદીને પોતે પ્રભુથી સાડા ત્રણ હાથ દૂર બેઠા.

ભગવાન મહાવીર માલકોષ રાગમાં પોતાની વાણી વહાવતા હતા. તેઓ કહેતા હતા :

“સંસારમાં લખ ચોરાસીમાં ફરતાં મનુષ્ય-જન્મ મળવો મહાકઠણ છે. એમાં ય મનુષ્ય-જન્મ મળીને સારમાણસાઈ મળવી દુર્લભ છે. અને એથી ય દુર્લભ અહિંસા, સંયમ અને તપ-એમ ત્રણ પાયારૂપ ધર્મ મેળવવા દુર્લભ છે. અને સર્વથી દુર્લભ યોગ્ય જાણીને યોગ્ય આચરવું તે છે.”

આ મુનિ અને ગૃહસ્થ બંને માટે સમજવું.

“માણસનું મન હરહંમેશ એકસમાન નથી. વળી બધા દિવસ સરખા હોતા નથી. કોઈ દિવસ મોટા હોય છે, કોઈ નાના. એવા દિવસો પર્વના છે. ચાલુ દિવસમાં મન એટલું

ઉદ્ભવિત થતું નથી જેટલું પર્વના દિવસોમાં થાય છે. વળી ગૃહસ્થના ચાર પહોર તો ધંધામાં જાય છે, પણ એમાંથી એક યા અડધો પ્રહર પરમાર્થમાં જાય તો એ મહાન સાદૃશ્ય ગણાય. અને એમ રોજ ન થઈ શકે તો પર્વના દિવસો આવે ત્યારે ગૃહસ્થે ખાસ ધર્મકાર્યમાં ચિત્ત પરોવવું. ગાયના ગળે કાષ્ઠધંત્ર બાંધી હોય તોય ફરતી ફરતી થોડાં તુલુ ખાઈ પેટ ભરી લે છે. એવું આમાં છે.”

મગધરાજે આ વખતે પ્રશ્ન પૂછ્યો : “હે ભગવાન! પાપનું શોષણ અને પુણ્યનું પોષણ થાય એવું પર્વોમાં મહાન પર્વ કયું છે?”

ભગવાન બોલ્યા : “હે રાજન્! મંત્રમાં નવકારમંત્ર જેમ મોટો છે, તીર્થમાં શત્રુંજય મોટો છે, દાનમાં અભયદાન મોટું છે, રત્નમાં ચિંતામણિ રત્ન મોટું છે, કેવળીમાં તીર્થંકર મોટા છે, જ્ઞાનમાં જેમ કૈવલ્યજ્ઞાન મોટું છે, ધ્યાનમાં જેમ શુકલ ધ્યાન મોટું છે, રસાયણમાં અમૃત મોટું છે, શંખમાં દક્ષિણાવર્ત મોટો છે, પર્વતમાં મેરૂ મોટો છે, નદીમાં ગંગા મહાન છે, સરોવરમાં માનસરોવર મોટું છે, એમ દ્વીપને વિષે જમ્બુદ્વીપ ક્ષેત્રને વિષે ભરત-ક્ષેત્ર, દેશમાં સોરઠ, દિવસમાં દિવાળીનો દિવસ, માસમાં ભાદરવો શ્રેષ્ઠ છે, એમ સર્વ પર્વોમાં પર્યુષણ પર્વ મહાન છે. એક વાત કહું. જેમ તપ વિના મુનિ ન શોભે, શીલ વિના સ્ત્રી ન શોભે, શૌર્ય વિના શૂરો ન શોભે, વેદ વિના વિપ્ર ન શોભે, દયા વિના ધર્મ ન શોભે, એમ ગૃહસ્થ અને મુનિનું કુળ પર્યુષણની આરાધના વિના ન શોભે.”

મગધરાજ કહે, “એ પર્વ ક્યારે આવે? કેટલા દિવસ ચાલે?”

ભગવાન કહે, “પર્યુષણ પર્વ આઠ દિવસનું પણ એનો મુખ્ય દિવસ ભાદરવા સુદ ચૌથનો.

એ દિવસ સંવત્સરીને નામે ઓળખાય. ઉપમા આપીએ તો ભાદરવા સુદ ચૌથનો દિવસ સૂર્ય સમાન અને ખાડીના સાત દિવસો નક્ષત્ર સમાન. સાત દિવસની સાધના એક દિવસને ઉજમાળ કરવા માટે છે”

મગધરાજ કહે, “પર્યુષણ પર્વ મુનિ માટે કયા પ્રકારનું છે?”

ભગવાન કહે, “સાધુઓ માટે પર્યુષણ દશ કલ્પમાંનો એક કલ્પ છે. પર્યુષણનો અર્થ વર્ષાવાસ. વર્ષાઋતુ આવે સાધુએ એક સ્થળે રહેવું એનો યોગિક અર્થ એ છે કે આત્માની નજીક રહેવું અને આત્માની નજીક રહેવા માટે ક્રાધ, માન, માયા, લોભ આદિ કષાયોને તજવા. નવ કલ્પમાં સાધુઓ માટે (૧) અચેતક કલ્પ : ઓછાં ને જીર્ણ વસ્ત્ર પહેરવાં. (૨) ઉદેશક કલ્પ : પોતાના નિમિત્તે બનાવેલ આહાર ન લેવો. (૩) શય્યાતર કલ્પ : જેને ત્યાં ઉતર્યા હોય તેને ત્યાંના ખાનપાન કે વસ્ત્ર સાધુએ ન લેવાં. (૪) રાજપિડ ન લેવો. (૫) કૃતિકર્મ કલ્પ : જે દીક્ષામાં વડો તેને વડો સ્વીકારવો. (૬) ચારને બદલે પાંચ વ્રત (અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય ને અપરિગ્રહ) સ્વીકારવાં. (૭) જ્યેષ્ઠ કલ્પ : કચ્છી દીક્ષા નહીં, પાકી દીક્ષાથી લઘુ ગુરુનો સ્વીકાર કરવો. (૮) રોજ પ્રતિક્રમણ પ્રાયશ્ચિત કરવું. (૯) માસ કલ્પ : એક મહિનાથી વિશેષ કયાંય ન રહેવું. (૧૦) પર્યુષણ કલ્પ : ચોમાસામાં એક સ્થળે રહેવું. ચોમાસું રહેલા કલ્પવાળા સાધુએ પર્યુષણના પાંચ દિવસ માટે કલ્પસૂત્ર વાંચવું.

મગધરાજ બોલ્યા : “ગૃહસ્થોએ પર્યુષણ પર્વમાં શું કરવું?”

ભગવાન મહાવીર બોલ્યા :

“ગૃહસ્થ અગીઆર કાર્ય કરે (૧) જિનમંદિરોને જુહારે, (૨) સાધુમુનિની સેવા કરે, (૩)

કલ્પસૂત્ર સાંભળે, (૪) વીતરાગની પૂજા કરે (૫) ચતુર્વિધ સંઘમાં પ્રભાવના કરે, (૬) સાધર્મી-વાસસ્થ્ય કરે, (૭) જીવોને જીવતદ્વાન આપે, (૮) અકળ તપ કરે, (૯) જ્ઞાનની પૂજા કરે, (૧૦) ક્ષમાપના કરે, (૧૧) સંવત્સરી પ્રતિક-ભણ કરે.”

મગધરાજ કહે, “આ તો વિશિષ્ટ કાર્ય
કહ્યાં, સામાન્ય દૈનિક આચાર કેવા રાખે?”

ભગવાન કહે : “ એ દિવસોમાં યથાશક્તિ દાન કરે, બ્રહ્મચર્ય પાળે, સામાયિક, પ્રતિક-મણુ ને પૌષ્ઠ કરે, ઘરના સમારંભ તથે, ખાંડવું -દળવું છોડે, નાટક ચેટક ન જુએ, ભૂમિએ સૂવે, સચિત વસ્તુને ત્યાગ કરે, રાત્રિએ જાગ-રણુ કરે, ભાવમજન કરે, મધ્યાહને પૂજા આંગી કરે, પાપના વચન મુખથી ન બોલે, કલેશ,

શોક, સંતાપ કરે નહિ, કરાવે નહિ, ધર્મ
મહોત્સવમાં મન મૂકે, લક્ષ્મીને સદુપયોગ કરે.

મગધરાજ કહે, “આઠ દિવસ શું સાંભળે?”

ભગવાન કહે, “પ્રથમના ત્રણ દિવસ કરવા યોગ્ય કર્તવ્ય વિષે સાંભળે. પછીના પાંચ દિવસ કલ્પસૂત્ર સાંભળે, કલ્પસૂત્રનો મહિમા પ્રભુ પ્રતિ-માર્થી પણ વડો લેખાયો છે ”

મગધરાજ, “આ પર્વનો મુખ્ય દિવસ
સંવત્સરી. એ દિવસનું મુખ્ય કાર્ય શું ?”

ભગવાન બોલ્યા : “ ક્ષમાપના. પોતાનો જે દોષ કે ગુનો કોઈએ કર્યો હોય તેની સામે પગલે જઈને માફી આપવી ને પોતે જે દોષ કર્યા હોય તેની માફી માગવી. મનનો અહંકાર દૂર કરો, તમ્ન થવું, ચિત્ત નિર્મળ કરવું ને પછી આ આખા વર્ષના અતિ ઉત્તમ દિવસને સાર્થક કરવો. ”

ॐ नमः

११

ગોળ અને ચોરસ સળીયા

પદ્ તેમજ પાટા

 विगेरे भागशे

ધી ભારત આયર્ન એન્ડ સ્ટીલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ

इवापरी रोड : भावनगर

ટેલીગ્રામ : ચાચન'મેન

इन { ओ.डी.स { ५६५०
 { ३२९६
 { रेसीडन्स { ४५५७
 { ५५४५

અભય અને અહિંસક પ્રવર્તક ભગવાન મહાવીર

લેખક-ડૉ. ઉપેન્દ્રરાય જે. સાંડસરા

અહિંસા એટલે હિંસા કરવી નહીં, કોઈ પણ પ્રાણીને દુઃખ દેવું નહીં, એવો અભાવાત્મક વિચાર નહીં પરંતુ સત્યશોષન માટે અર્થાત મુક્ત કે જ્ઞાની થવા માટે નિર્ભયપણે પ્રેમ-સાગરમાં લીન થવાની એવી પ્રક્રિયા કે જેમાં કરુણામૂલક અને સર્વને હિતકારી એવી પ્રવૃત્તિ કરવાનો પણ ભાવ છે, તેથી તેમાં કોઈનું ધૂરું કરવાનો કે ઈચ્છવાનો, કોઈનેય દુઃખ દેવાનો, કોઈનો પણ દ્વેષમૂલક પ્રતિકાર કરવાનો અવ-કાશ નથી. તે સાથે નિર્ભયપણે, દ્વેષ વિના, ખૂરાઈનો પ્રતિકાર કરવાનો છે. આવી અહિંસા અને અભયની સિદ્ધિ કરનાર સામાન્ય વીર નહીં પણ સાચો વીર, મહાવીર છે.

જૈનોના ચોવીસમા તીર્થંકર ભગવાન મહાવીરનું માતાપિતાએ પાડેલું નામ તો વર્ધમાન હતું. પરંતુ ચિત્તશુદ્ધિની સાધના કરતાં કરતાં આવી પડેલા કલ્પનાતીત વિદ્નો, દુઃખો અને પરિષદોને નિર્ભયપણે ધૈર્ય, કરુણા અને અહિંસાથી સહન કર્યાં તેથી તેઓ મહાવીર કહેવાયા.

સાધનાના બીજા વર્ષે ભગવાન મહાવીર દક્ષિણ વાયાલાથી ઉત્તર વાયાલા તરફ જતા હતા. ત્યાં જવાના બે માર્ગ હતા. એક ટૂંકો અને બીજો લાંબો. ટૂંકો માર્ગ કનખલ નામના આશ્રમમાં થઈને જતો હતો. આશ્રમના ટૂંકો

માર્ગમાં વચ્ચે ચંડકૌશિક સર્પ રહેતો, તેથી કોઈ તે રસ્તે જતું નહોતું. પરંતુ સર્વથા નિર્ભય અને અભયના પુરસ્કારક મહાવીરે તો ટૂંકો માર્ગ જ પસંદ કર્યો. તેઓ થોડા આગળ વધ્યા. રસ્તામાં કેટલાક ગોવાળ મળ્યા. તેમણે કહ્યું : “ભગવાન ! આ રસ્તે ન જશો.”

“શું આ રસ્તો વાચાલા તરફ નથી જતો ?”

“જાય છે.”

“આ રસ્તો શું વાંકોચૂકો છે ?”

“ના, સીધો છે.”

“તો પછી આ રસ્તે મારે કેમ ન જવું ?”

“માર્ગમાં ભય છે.”

“શાનો ભય છે ?”

“માર્ગમાં ચંડકૌશિક નામનો દષ્ટિવિષ-દષ્ટિ નાખતાં જ ઝેરથી મારી નાખે તેવો-સર્પ રહે છે, તેથી આપ પાછા વળો.”

શ્રમણ મહાવીર તો અભય અને મૈત્રીના ગુણોને કસોટીએ ચઢાવવા ઈચ્છતા હતા, અને એવો પ્રસંગ તો અનાયાસે હાથ આવી ગયો. ગોવાળિયા વારતા રહ્યા. ભગવાન આગળ વધ્યા. અસ્તવ્યસ્ત, સૂના આશ્રમમાં આગ્યા. થોડા સમયમાં તો ધ્યાનસ્થ થઈ ગયા. એટલામાં પેલો

ચંડકૌશિક સર્પ આઠ્યો. ઘણા વખતે તેણે આ નિર્જન આશ્રમમાં મનુષ્ય જોયો. ક્ષણ વાર તો સ્તબ્ધ થઈ ગયો પણ પછી ચિડાયો. કે ઘે ભરાઈ ભયંકર કૂંકાડા મારતાં ભગવાન તરફ ઝેરીત્રી નજરે જોવા લાગ્યો. પણ મહાવીરસ્વામી ઉપર તેની કંઈ અસર ન થઈ. ચંડકૌશિક ધુંધવાઈ ગયો ક્રોધાંધ થઈને ભગવાન ઉપર હુમલો કર્યો. પૂરી શક્તિથી ડસ્યો. પણ આ શું? આજે દષ્ટિવિષ સર્પનું ઝેર આ શ્રમણ ઉપર ચાલતું નથી એ ક્રોધમાં આવીને વારંવાર શરીરના જુદા જુદા ભાગ ઉપર ડસ્યો. છેવટે થાકીને બેઠો. મહાવીરસ્વામીના પ્રેમ નીતરતા મુખ સામે જોઈ રહ્યો. ભગવાને તેના ઉપર શાન્ત, સ્નિગ્ધ, સ્નેહભીની નજર નાંખી. સાપનું ઝેર નીચોવાઈ ગયું. એના શરીરમાં શાંતિ વ્યાપી.

મહાવીરે પ્રેમથી કહ્યું : “ ચંડકૌશિક હવે તો સમજ ! ”

ચંડકૌશિકને પૂર્વભવની સ્મૃતિ થઈ. ક્રોધને કારણે દેવગતિમાંથી આ સર્પયોનિ મળી તેનું જ્ઞાન થયું. તે ભગવાનની પ્રદક્ષિણા કરી શાંત થઈ ગયો. બીજા દિવસે ગોવાળો મહાવીર-સ્વામીની શી અવસ્થા થઈ તે જોવા પાછળ પાછળ આવ્યા. એક વૃક્ષ ઉપર ચઢી દૂરથી આ દ્રશ્ય જોયું. ચક્રિત થઈ ગયા. ચારે બાજુ આ સમાચાર ફેલાવી દીધા કે ‘હવે કનખલને આશ્રમ નિર્ભય છે.’ સમાચાર સાંભળી હજારો લોકો આશ્રમમાં આવવા માંડ્યા. જોયું તો આશ્રમમાં ભગવાન ધ્યાનમુદ્રામાં ઊભા છે અને દષ્ટિવિષ સાપ પ્રશાન્ત મુદ્રામાં પડ્યો છે. કેટલીક ભાવિક સ્ત્રીઓએ સર્પનું પૂજન કરવા તેના શરીરે ઘી ચોપડયું. પણ આ પૂજન જ એના મહાહુઃખનું કારણ થઈ પડ્યું. અસંખ્ય કીડીઓ આ ઘી ખાવા ઊમટી, અને સર્પના આખા શરીરે ચટકા ભરવા લાગી. પરંતુ હવે જ્ઞાની થયેલા સર્પે તેને પૂર્વનાં

પાપકર્મોનું ચેત્ય ફળ માનીને આ વેદના સહન કરી. મનમાં અહિંસાની ભાવના ધારી. કીડીઓ કચરાઈ ન જાય તે માટે એ હાથ્યા-ચાથ્યા વિના હુઃખ સહન કરીને પડ્યો રહ્યો અને પંદર દિવસે મરણ પામ્યો.

અભય-અહિંસા પ્રવર્તક ભગવાન મહાવીરે અભય, મૈત્રી અને અહિંસાની પ્રતિષ્ઠા કરી; કુરતાનું મૃદુતામાં પરિવર્તન કર્યું; અને જનતાના ભયનું નિવારણ કર્યું. જે સ્વયં સંપૂર્ણ નિર્ભય અને પ્રાણી માત્ર પ્રત્યે અકારણ સ્નેહથી ભર્યો ભર્યો હોય તેવા વીર પુરુષનો જ આવા પ્રભાવ પડે.

ભગવાન મહાવીરે અભય, અહિંસા પોતાના વર્તનથી અને આવા પ્રભાવશાળી તેમ જ હૃદય સોંસરા ઊતરી જાય એવા ઉપદેશથી પ્રવર્તાવ્યો છે. સર્વજ્ઞો પમત્તસ્સ મયં । પ્રમાદીને સર્વત્ર ભય છે. સર્વજ્ઞો અપ્પત્તસ્સ નત્થિ મયં । અપ્રમત્ત-સાવધને કયાંય ભય નથી.

અપ્પણઠ્ઠા પરઠ્ઠા વા કોહા વા જઈ વ મયા । હિંસગં ન મુસં વૂયા, નો વિ અલં વયાવણા ॥

પોતાને માટે કે બીજાને માટે ક્રોધથી કે ભયથી હિંસા થાય એવું મિથ્યાવચન અર્થાત્ અમત્ય વચન પોતે બોલવું નહીં તેમ બીજા પાસે બોલાવવું નહીં.

સર્વેસિમાસમાણં હિદયં ગમ્ભો વ સર્વસત્યાણં । સર્વેસિ વદમુણાણં, પિઠો સારો અહિંસા હુ ॥

અહિંસા સર્વ આશ્રમોનું હૃદય, સર્વ શાસ્ત્રોનું રહસ્ય અને સર્વ વ્રત તેમ જ શુભોનો પિંડભૂત સાર છે.

વળી એમણે ઉપદેશ્યું છે :

જ્ઞાનીને માટે સાર હોય તો આટલો જ; કોઈ પણ પ્રાણીની હિંસા કરવી નહીં, કોઈને પીડવું નહીં ન હિંસા કિંચણ અહિંસા મૂલક સમતા જ ધર્મ છે આટલું જાણીએ તોય ઘણું છે.

જીવોનો વધ કરવો તે પોતાનો જ વધ કરવા બરાબર છે. જીવદયા તે પોતાની જ દયા છે. તેથી આત્મહિતૈષી મનુષ્યોએ જીવહિંસાનો સર્વ પ્રકારે ત્યાગ કર્યો છે.

હે આત્મા ! તું જ તારો મિત્ર છે, બહારના મિત્રોને ક્યાં શોધી રહ્યો છે? જેને તું હણવા યોગ્ય માને છે તે તું જ છે. જેને તું વશવર્તી રાખવા માગે છે તે તું જ છે. રાગ-દ્વેષાદિની ઉત્પત્તિનું નામ હિંસા છે, અને રાગ-દ્વેષાદિની ઉત્પત્તિ ન થાય તેનું નામ અહિંસા છે. જેમ જગતમાં મેરૂપર્વતથી ઊંચો કોઈ પર્વત નથી, આકાશથી વિશાળ એવું કંઈ નથી તેમ અહિંસા સમાન કોઈ ધર્મ નથી. એટલે તને અભય હો અને તું પણ અભયદાતા બન. આ અનિત્ય જીવલોકમાં તું શા માટે આસક્ત થઈ રહ્યો છે?

સ્વ

મહાવીર સ્મૃતિ

સિદ્ધારથનો એટલો, વધમાન ધ્યાન નામનું ત્રિસલા કૂખ દિપાવી, ક્ષત્રીયકુળ તારણહારનું મહાજ્ઞાની તપો ધ્યાની, જૈન શાસનના પ્રાણનું જ્યોતિરમય જીવન જેનું, ઉગ્યો ઉદય ભાણનું પૂનિત ભાવનાવાળા, અંતર ઉજળનારાનું જેની સુકોમળ કાયા, નિર્મળ તેની વાણીનું ધ્યાન મગ્ન ઉભા છે વીર, જંગલની કેડીયેનું સર્પડંસ દીધો પગમાં, છતાં ધારા વહે પથ તણીનું ચંડ કાશીયો છુઝખુઝ, શબ્દ બોલીનેનું કાને ઠોક્યાં ખીલા, રહ્યા કાઉસગ ધ્યાનેનું

રચનાર-જયંતીલાલ મોહનલાલ ઝવેરી

જ્ઞાનનો દીપક પ્રગટાવશે તે
હતાશાનો અંધકાર હટીને દિવાળી પ્રગટી રહેશે.

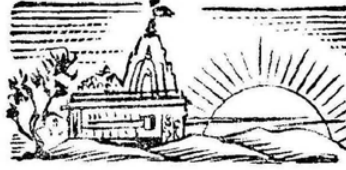
દરેક પ્રકારના...

સ્ટીલ તથા વુડન ફર્નીચર માટે

મહાલક્ષ્મી સ્ટીલ કોર્પોરેશન

શો રૂમ :— ગોળ બજાર □ ભાવનગર □ ફોન નં. 4525

મંદિર માટે, મૂર્તિ વિહોળું !

લેખક-ડૉ. ભામલાલ એમ. બાવીશી, પાલીતાણા

શ્રી ચતુર્વિંધ સંઘ-સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજો અને શ્રાવક-શ્રાવિકાનાં સમુદ્ધ જિન-મંદિરે દર્શનાદિ વિધિ કરી સામે મળ્યો ! પાર્શ્વ ભૂમિકામાં ઉત્તુંગ શિખરી દેવાલય નજરે ચડે છે. સોનેરી કળશ પર ધર્મ-ધ્વજ ફરતી રહી છે. પ્રભાતનું પ્રેરક વાતાવરણ ઉલ્લાસ પ્રેરે છે. સૌના મુખ પર આનંદ છે. દિલમાં ઉમંગ છે. ભક્તિની જાણે ભરતી આવી હોય એવો ઉલ્લાસિત સંઘ આવી રહ્યો છે. મને મન થયું 'આમંત્રવાનું' મારે મંદિરીયે....

ને સંકેત સાથે છતાં અંતરનાં ઉલ્લાસથી વિનંતિ કરી મેં શ્રી ચતુર્વિંધ સંઘને, સવિનય જય જિનેન્દ્ર સાથે—

“પૂજ્ય શુરુદેવો, સાધર્મિકો, પધારશો મારે મંદિરે દર્શને ? ને પાવન કરશો મને ? મંગળમૂર્તિના તો દર્શન કરી પધારો છો, પણ પધારશો મારે મંદિરે જે મૂર્તિ વિહોળું છે ? છતાં મંગળ મૂર્તિનાં દર્શને ઉદ્ભવતી ભાવનાઓ ને ભવ્યતાઓ ત્યાં લાઘવે ને પરિણામે સંચિત કર્મોની નિર્જરા થશે, પાપકર્મોના બંધનો તૂટશે અને પૂણ્યાશ્રવનું ભાતું બાંધશે !”

મારે મંદિરીયે પ્રભુની મૂર્તિને અભાવે પણ પ્રભુ અષોઢ્યા સિદ્ધાંતો અને આગમોએ આદેશેલ આજ્ઞાઓ તમારા અંતરાત્માને જગાડશે. તીર્થંકરોએ ઉપદેશેલ ‘ત્રિપદી’નો નાદ તમારા કર્ણ-પટોને પાવન કરશે.

નવણના જળ ભલે ન હોય પણ તમારા દિલના મેલ, ઈર્ષ્યા-અસૂયા, ચાડી-ચૂગલી, જૂઠ-ચોરી, વિષય-કષાય, રાગ-દ્વેષ આદિને ધોઈ નાંખશે, આત્મા નિર્મળ બનશે, અરે, વિરતિ ને વૈરાગ્યના શુદ્ધ સ્પર્શે તમે સ્ફટીક શા સ્વચ્છ બની જશો.

ભલે, કેસર-અંદનની સોનેરી વાટકીઓ નથી ત્યાં, પણ શ્રદ્ધા સમતા ને સાધર્મિક ભક્તિની તમે શિતળતા પામશો અને દાન-દયા ને પરોપકારનાં ભવ્ય રંગે રંગાશો.

હાં, ત્યાં પુષ્પો ને ફુલહાર નથી પણ અંતરની ઉર્મિઓ ત્યાં ઉભરાશે, અને સંઘ, સમાજ ને રાષ્ટ્રની સેવાની સુવાસ પ્રસરશે ! દલિત-ગરીબો-કચડાયેલ-વસરાયેલ લોકો માટે કંઈક કરી છૂટવાની ભાવનાના પુષ્પો તમારા અંતરને સુવાસિત કરશે !

શું ધૂપ-દીપ નથી દીપ્તતા ? પણ ધ્યાન-યોગ ને એકાગ્રતાની ધુન્નશિખા તમારા અંતરને સ્પર્શી જશે અને આત્મ-દર્શન કરાવશે. જ્યારે પ્રકાશ ભણી દોરી જશે તમારો આત્મા પુલકિત બનશે !

વિધ-વિધ નૈવેદ્યોને ફળોના ધાળ નથી દૃષ્ટિગોચર થતાં ? પણ ત્યાગ, વૈરાગ્ય ને પ્રવ્રજ્યા સંકલ્પો તમને, તમારા જીવનને પવિત્ર બનાવશે અને મોક્ષનું મહાસુહુ' ફળ તમને પ્રાપ્ત થશે. અરે, રત્નત્રયીનો ભરપૂર ભંડાર તમને લાઘવે અને તમારો આત્મરામ તૃપ્ત અને સંતુષ્ટ બની જશે !

વિધિ-વિધાનો ને અનુષ્ઠાનોનો અભાવ સાહે છે ? અરે, ત્યાં તો ભાવના-વંદનાના અંત-નંદિા ગાજી રહ્યા છે, જે તમારા આત્માને જગાડશે. જ્યારે ભક્તિના અમીઝરણાં ઝરશે જે અંતરે ઝીલાતા પ્રભુને પામશે.

દર્શનાદિ કરી પાછા ફરતાં ઘન્ટનાદ નથી સંભળાતો ? અરે, જુઓ, તમારું અંતર તો ખોળો, પ્રભુના ગુણ-ગાન સ્તુતિ-સ્તવનથી એ ગાજી રહ્યું છે-ગુંજી રહ્યું છે ! અતંનાદ બાજુે વિશ્વને ભરી રહ્યો છે અને સર્વત્ર પ્રભુનો વાસ ભાસી રહ્યો છે !

આવો, પધારો, પચીસમા તીર્થંકર સમા શ્રી સંઘના મહાનુભાવો-મહાવિભૂતિઓ, મારા મંદિરમાં પ્રવેશના અને પ્રસરતા તમે સાક્ષાત પ્રભુને પામશો, ભગવાનને લેટશો. ભલે ભૌતિક ઉપકરણો ને ઔપચારિક વિધીઓ નથી અહીં પણ અધ્યાત્મ ને ભક્તિનાં અહીં ઓઘ ઉઠે છે અને પરમાત્માની પ્રેરણાનાં પૂર ચડે છે. મારે મંદિરે ભલે મૂર્તિ નથી પણ મૂર્તિપ્રેર્યા આદર્શો ને ભાવનાઓ ઉછળે છે, અંતરાત્મા જાગી ઉઠે છે, સંસારની અસારતા ભાસે છે, ત્યાગની તમન્ના સ્ફુરે છે, સંયમની સરવાણીઓ વહે છે ! તપનો તાપ આત્માને ઉઝાળે છે અને અહિંસા, અનેકાન્ત ને અપરિચ્છેદનો ઓપ આત્મરામને પ્રકાશનો પૂજ જણે છે. આવો, પધારો....! શ્રી ચતુર્વિધ સંઘ મારા મંદિરમાં પ્રવેશ કરે છે....

ત્યાં તો મહારી આંખ ઉઘડી ગઈ ! સ્વપ્નની દુનિયામાંથી વાસ્તવિક વિશ્વમાં આવી ઉભો. સામે જ દેરાસર નજરે ચડ્યું ને દર્શન થયા પ્રભુ મહાવીરના ! ને આત્મરામ પુકારી રહ્યો....

“નિદ્રાને ખોળે સ્વપ્નાવસ્થામાં મેં આમંત્ર્યો ચતુર્વિધ સંઘને મારે હૃદય-મંદિરે ને અનુભવ કરાવ્યો પ્રભુનાં દર્શને થતાં વર્તનો, પરિવર્તનોના !”

પ્રભુનાં દર્શને જ-મંગલ મૂર્તિનાં દર્શન-પૂજને ભાવનાઓ પ્રગટે છે અંતરમાં ને ભવ્ય બને છે ‘હૃદય-મંદિર’ ! ભલે એ હાય ‘મૂર્તિ વિહોણું’ !

#હૃદય-મંદિર (‘મંગલ-મંદિર’ના સ્વ-રચિત કાવ્યને આધારે)

તા. કે.-‘પર્યુષણ પર્વ’ના અનેરા અવસરે દર્શન-પૂજન, વિધિ-વિધાન ને ‘મિચ્છઃમિ વુક્કહમ્’ આદિ કરતાં આંતર-ખોજ કરીએ અને સમજણ ને વિવેકપૂર્વક પર્વની આરાધના કરી આત્માને ઓળખીએ ! આવા પાવન પર્વની તક ઝડપી જીવનભર બાણ્યે-અબાણ્યે કરેલ દોષાદિનો સ્વીકાર કરી પ્રાયશ્ચિત્ત કરીએ અને ‘ક્ષમા ને મૈત્રી’ના આ પવિત્ર પ્રસંગે જીવન-શુદ્ધિ કરી અધ્યાત્મના પરમ પંથે પ્રયાણ કરીએ એવી ભાવના ‘મૂર્તિ વિહોણા મંદિર’માંથી મેળવી જીવનને ‘પર્યુષણ’ નિમિત્તે ધન્ય બનાવીએ.

ક્ષમાની સાધના

લેખિકા :

પૂજ્ય સાધ્વીજી શ્રી ઝોંકારશ્રીજી મહારાજ

સૃષ્ટિનું સર્જન વિવિધ પ્રકારનું છે. તેમાં માનવનું સર્જન અમૂલ્ય છે. સૃષ્ટિ સર્જનમાં વર્ષાઋતુ અગત્યની છે. વર્ષાઋતુ અષાઢ મહિનાના પ્રારંભમાં આવે છે. વર્ષા આવે ત્યારે આકાશની છાયા ઘેરી બની જાય છે. વાદળાંઓનો ગડ-ગડાટ અને વીજળીનો તડતડાટ સૃષ્ટિના પ્રાણીઓને મૂક પ્રેરણા આપે છે કે સૌ પોતપોતાના રક્ષણ માટે તૈયાર રહો. શ્રાવણ મહિનાનાં સરવરિયાં થાય ત્યારે ચોતરફ નદી-સરૌવર ભરાઈ-છલકાઈ જાય છે શ્રાવણના શ્રવતા પાણીથી ધરતીમાતા તૃપ્ત બની જાય છે અને જાણે પોતાની ખુશાલી દર્શાવવા લીલી લીલી ચુંદડીને ધારણ કરે છે. શ્રાવણ સરકતાં ભાદરવો આવે છે.

વર્ષના બાર મહિનામાં શ્રાવણ મહિનો આત્મ પવિત્ર ગણવામાં આવે છે. શ્રાવણ મહિનામાં જેમ જ્યાં ત્યાં પાણીના ઝરણાં વહેતાં દેખાય છે, તેમ લૌકિક તથા લોકોત્તર પર્વોનાં ઝરણાં પણ એ માસમાં વધારે વહેતાં હોય છે. આ દિવસોમાં માનવી પોતપોતાના ધર્મની વિશેષ આરાધના કરે છે.

લોકોત્તર પર્વોમાં સૌથી શ્રેષ્ઠતમ પર્વ કૌર્ક પણુ હોય તો તે પૃથુષણુ પર્વ છે અને તેથી જ એને મહાપર્વ અને પર્વાધિરાજ કહેવામાં આવે છે. આ મહાપર્વ શ્રાવણ મહિનાના અંતમાં અને ભાદરવાના પ્રારંભમાં આવે છે.

પૃથુષણુ પર્વ કોને કહેવાય ? પૃથુષણુ પર્વ એટલે ચોતરફથી કર્મના તાપથી સંતપ્ત થયેલ આત્માને ધર્મની આરાધનાથી તૃપ્ત બનાવવા ધર્મપુરુષાર્થ મન-વચન-કાર્યાથી આદરવાનો

લાખેણો અવસર. આપણે પૃથુષણુપર્વની આરાધના કરીએ તેમાં ક્ષમાની સાધના ખાસ કરવાની હોય છે. સંસારના તાપથી પીડાતા ભગવાત્માઓને શાંતિ પહોંચાડવા માટે, આ પવિત્ર દિવસોમાં ગુરુ ભગવંતના મુખારવિંદમાંથી ઉપદેશામૃતની વર્ષા થાય છે, એથી હૃદયરૂપી ધરતી તૃપ્તિ પામે છે, જીવનનો બગીચો લીલોછમ બને છે અને શુષ્ક જીવન નવપલ્લવિત બને છે. પૃથુષણુપર્વમાં ધર્મની આરાધનાથી પાપનો તાપ દૂર થાય છે.

પૃથુષણુ પર્વની આરાધનાના આઠ દિવસો છે. અનાદિ કાળથી રજળતા આત્માએ સંસારમાં પરિભ્રમણ કરતાં કરતાં અનેક કુકર્મો કર્યાં હોય છે, તે કુકર્મોને દૂર કરવા માટે જ્ઞાનીઓએ આપણને ઘણા માર્ગો બતાવ્યા છે. ધર્મ વિનાનું જીવન તે જીવન નથી, કિન્તુ વન છે. જો ધર્મ ન કરીએ તો વનમાં અને આપણા જીવનમાં કોઈ તફાવત રહે નહીં. માનવ જીવન મળ્યું, ધર્મની સામગ્રી મળી, છતાં એની રુચિ થવી મુશ્કેલ છે, કદાચ પુણ્યના યોગે રુચિ થઈ તો આચરણ થવું મુશ્કેલ છે.

જ્ઞાનીઓ કહે છે કે, ધર્મની આરાધના નિરંતર કરવી જોઈએ. નિરંતર કરનાર આત્માઓ ઉત્તમ છે. નિરંતર ન બને તો ચોમાસાના ચાર મહિના આરાધના કરો તો મધ્યમ છે, ચાર મહિના ન થાય તો જઘન્ય પૃથુષણુ પર્વના આઠ દિવસો તો જરૂરથી આરાધના કરો. કર્મના તાપથી સંતપ્ત થયેલા આત્માને અમૃતનું સંચિત કરો.

માનવ કોને કહેવાય ? માનને વમે-દૂર કરે

તે માનવ કહેવાય. માનવમાં માન કષાયનો ઉદય હોય છે. માન કષાયના ઉદયથી નમ્રતા ગુણનો નાશ થાય છે અને માનવી અધઃપતનના માર્ગે ફેંકાઈ જાય છે. જે માનવી માનનું કારણ ઉપસ્થિત થયે છતાં નમ્રતા ગુણમાં સ્થિર બને છે, તે આત્મા આત્મકલ્યાણના પથનો પથિક બની પોતાનું કલ્યાણ સાધી જાય છે, અને અંતે મુક્તપંખીની જેમ મોક્ષમાં મહાલે છે.

તુરમણિ નામની નગરી હતી. તે નગરમાં પરાક્રમી કુંભરાજ રાજ્ય કરતો હતો. કુંભરાજને લલિતાંગ નામનો ગુણવાન પુત્ર હતો. શરીરની કાંતિ, કમનીયતા, મનોહરતા, લાવણ્યથી જાણે એ સાક્ષાત્ પૂર્ણિમાનો ચંદ્ર જ ન હોય એવો શોભતો. કુમારની બાલ્યાવસ્થામાં જ માત-પિતા વડે વ્યાવહારિક તેમજ ધાર્મિક સંસ્કારોનું બીજ રોપાયું હતું. એક દિવસ તે નગરમાં મહાન જ્ઞાની, ધ્યાની, ત્યાગી, તપસ્વી ગુરુભગવંત સ્થપરિવાર પધાર્યા. ગુરુભગવંતની મુખાકૃતિ પ્રશાંત અને ગંભીર હતી. એમનામાં જનમ જનમના તાપ શમાવવાની શક્તિ હતી. આકૃતિર્ગુણાન્કથયતિ ।

લલિતાંગકુમાર માતપિતાની સાથે ગુરુભગવંતને વંદન કરવા માટે જાય છે. ત્યાં ગુરુ મહારાજના મુખથી ધર્મદેશનાને શ્રવણ કરી તેનો સુષુપ્ત આત્મા જાગી ઊઠે છે, અને તે માતપિતાની પાસે સંયમની અનુમતિ માંગે છે. માતપિતા તેને ચારિત્ર પંથની વિષમતા સમજાવે છે. પરંતુ જેમ ધનના અર્થો જીવેને શીતપણું, ઉષ્ણપણું કાંઈ પણ દુસ્સહ લાગતું નથી, તેમ સંસારથી ઉદ્ભવિત થયેલા આત્માર્થો જીવેને કાંઈ પણ દુસ્સહ નથી લાગતું. એટલે મનને મક્કમ રાખી એ ચારિત્રનો સ્વીકાર કરે છે અને ગુરુભગવંત સાથે દેશ-વિદેશમાં વિહાર કરતાં વિચરે છે.

પરંતુ કર્મસત્તા બળવાન હોય છે; કર્મરાજ

આત્માઓને નિર્મળ બનાવી દે છે. લલિતાંગ મુનિને ક્ષુધાવેદનીયનો ઉદય થયો. ક્ષુધા વેદનીય કર્મતે અશતાવેદનીય કર્મનો જ એક વિભાગ છે. ઘણીવાર પુરુષાર્થ બળવાન હોય છે, તો ઘણીવાર પ્રારબ્ધ બળવાન બની જાય છે. લલિતાંગ મુનિ ક્ષુધાવેદનીય પરિષદને સહન કરવામાં પુરુષાર્થ તો કરે છે, પરંતુ એને સહી શકતા નથી.

ગીતાર્થ ગુરુભગવંત આજ્ઞા આપે છે કે, હે લલિતાંગ મુનિ! સંયમની સાધના માટે ક્ષુધાવેદનીય ઉપશમાવવા માટે, એંતાલીશ દેવથી રહિત એવી શુદ્ધ ગોચરીની ગવેષણા કરો. ગુરુ મહારાજની આજ્ઞા લઈ લલિતાંગ મુનિ ભિક્ષા લેવા જાય છે. હંમેશાં ગોચરી લેવા ફરતાં લલિતાંગ મુનિને લોકો કુરંગડુ મુનિ તરીકે ઓળખવા લાગ્યા.

કુરંગડુ મુનિ ક્ષુધાવેદનીયના કારણે બાહ્ય તપ કરી શકતા નથી. પરંતુ રસત્યાગ વગેરે જરૂરી કરતા હતા; અને હંમેશાં એવી ભાવના પણ ભાવતાં કે મારામાં પણ બાહ્ય તપ તથા અભ્યંતર તપ કરવાની શક્તિ ક્યારે પ્રાપ્ત થશે! ભાવના ભવનાશિની - ભાવના તો ભવનો નાશ કરવાવાળી છે.

પર્યુષણ મહાપર્વના મહામંગલકારી દિવસે આવ્યા. સૌ પોતપોતાની શક્તિ અનુસાર માસ-ક્ષમણ, પાસખમણ વગેરે તપની આરાધના કરે છે. ચાર મુનિઓએ માસક્ષમણની ઉત્કૃષ્ટ આરાધના કરી છે. આવા પવિત્ર દિવસે માં પણ કુરંગડુ મુનિ તપધર્મની આરાધના કરી શકતા નથી. ગુરુમહારાજની આજ્ઞા લઈ આહાર લેવા જાય છે, અને આહાર લાવીને ગુરુભગવંતને બતાવી આલોચના કરે છે. સાધુ-સાધ્વીને આચાર છે કે, ગોચરી-પાણી લાવે તો ગુરુમહારાજને દેખાડ્યા વિના વાપરે નહિ. આ કુરંગડુ મુનિ માસક્ષમણ કરનાર ચારે તપસ્વી મુનિઓને પણ પોતાની ગોચરી બતાવે છે. તે અવસરે તપસ્વી

કહે કે, “હે પાપી ! આજે પણ તારાથી કાંઈ તપ થતું નથી ! આજે પર્યુષણનો મહા મંગલ-કારી દિવસ છે, તો પણ તને કાંઈ લાજ આવતી નથી ! આજે પણ તારાથી ખાધા વિના રહેવાતું નથી ! ધિક્કાર છે તારા જીવતરને !

આવાં આવાં કડવાં વેણાં સંભળાવીને એ મુનિઓ કુરગડુ મુનિની ગોચરીમાં થૂંકે છે ! ખરેખર, કર્મની વિચિત્રતા કેવા પ્રકારની છે ! આટલા મોટા તપસ્વી મુનિઓ પણ બીજાની નિંદા કર્યા વિના રહી શકતા નથી. પ્રાચે કરીને જીવને અનાદિકાળના સંસ્કાર હોય છે, કે જેથી જીવે પોતે જે કાર્મ તપ, જપ, ક્રિયા કરે તો બીજાની નિંદા કર્યા વિના રહી શકતા નથી. પણ એમ કરીને તેઓ પોતાના સુકૃત ઉપર પાણી ફેરવી નાંખે છે.

કુરગડુ મુનિ ખાવામાં અતિ આસક્ત હોવા છતાં સમતાના દરિયા હતા. એમના અંતરમાં જ્ઞાનની પરિણતિ બાળી બેઠી હતી. મુનિએ વિચાર્યું કે, ખરેખર, હું પાપી છું, ખાઉંધરો છું, પુદ્ગલથી પુદ્ગલને પોષું છું ! આ તપસ્વી મુનિઓ મારા પરભોષકારી છે. મારો આહાર રુક્ષ (લૂખો) બાણીને એમણે તો તેમાં આ ધી નાખ્યું છે. આ તપસ્વીઓને ધન્ય છે કે જે તપ કરીને નિકાચિત કર્મોની બેડીને તોડે છે. મારામાં આવું તપ કરવાની શક્તિ કયારે આવશે ? મારો વીર્યા તરાય કયારે તૂટશે ? આમ ગુણનુરાગી બની પોતાના આત્માની નિંદા કરતાં કરતાં તેઓ આહાર કરે છે. આહાર કરતાં કરતાં તેઓ ક્ષપક શ્રેણિ ઉપર આરૂઢ થાય છે અને દૂકા વખતમાં જ ઘાતી કર્મના ચૂરેચૂરા કરી નાખી પોતાના આત્મામાં કેવલજ્ઞાન, કેવલ-દર્શનની ઝળહળતી જ્યોત પ્રગટાવે છે.

મુનિના કેવળજ્ઞાનનો મહિમા કરવા આકાશમાં દેવ હુંદુભિ વાગી. બધા આકાશ તરફ મીટ માંડીને જોવા લાગ્યા. આ અવસરે શાસન-

દેવી આવીને તપસ્વીઓને પૂછે છે કે, કુરગડુ મુનિ કયાં છે ? ત્યારે તેઓ તિરસ્કારથી બોલ્યા કે, બા, બા, એ તો પેલા ખૂણામાં બેસીને ખાધા કરે છે ! શાસનદેવી ત્યાં બંધ છે અને એમને વંદન કરે છે. બધાને એમ થાય છે કે, તપસ્વીઓ અહીં બિરાજે છે, તેને છોડીને શાસનદેવી કયાં બંધ છે ? કુરગડુ મુનિ તો ખાઉંધરો છે ! તપસ્વીઓ તો અહીં બિરાજે છે ! તે વખતે શાસનદેવીએ કહ્યું કે, હે તપસ્વીઓ ! કુરગડુએ બાહ્યથી આહાર લીધો, વાપર્યો, પરંતુ તેની સાથે આભ્યંતર તપને પણ પોષણ આપ્યું.

આજે આપણે ત્યાં આભ્યંતર તપ કરતાં બાહ્ય તપનું મહત્ત્વ ખૂબ વધી ગયું છે. કુરગડુ મુનિએ પોતાના કર્મરૂપ ઈંધનને પશ્ચાત્તાપના અગ્નિ વડે ભસ્મીભૂત કરી લીધો, એટલે એમના આત્મામાં કેવળજ્ઞાનનો દીવડો પ્રગટ થયો અને શાસનદેવીની વાત સાંભળીને ક્ષપકો કુરગડુ મુનિ પાસે આવે છે, અને કેવળીને ખમાવે છે. ખરેખર, ક્ષમા મહાન ધર્મ છે.

જીવનમાં કોઈ પણ પ્રશસ્ત અનુદાન કરીએ ત્યારે નિરાભિમાનતા કેળવવી જોઈએ. જે જીવનમાં ક્ષમાધર્મને પોષે છે, તે સિદ્ધિના શિખરે પહોંચે છે.

બાહ્ય તપ પણ તેવા પ્રકારનું હોવું જોઈએ કે જે આભ્યંતર તપને પોષવાવાળું હોય. કર્મના બંધ વખતે હૃદય કોમળ રાખવું જોઈએ અને કર્મના વિપાકને ભોગવતી વખતે હૃદય કઠોર બનાવવું જોઈએ, કાયર ન બનવું જોઈએ.

તપના ભૂષણસભી ક્ષમાને સ્વીકારી, તપના દૂષણરૂપ ક્રોધને દૂર કરવો તે જ ખરેખર આ મહા પર્વની આરાધના છે. એ જ આરાધનાથી આત્મા નિર્મળ અને ઉજ્જવળ થાય છે.

ધી માસ્ટર સિલ્ક મિલ્સ પ્રાઈવેટ લિ. ભાવનગર

સૌરાષ્ટ્રની અગ્રગણ્ય મીલની સુંદર, આકર્ષક અને રંગબેરંગી જાતો

- ☐ ટેરીવીસ્કોસ શર્ટીંગ
- ☐ ટેરીવીસ્કોસ સાડી
- ☐ ટાફેટા
- ☐ બ્રાડકેઝ
- ☐ ગોલ્ડસીલ્વર
- ☐ સાટીન પ્યાસ
- ☐ પરમેટો
- ☐ એસેટેડ સાટીન ફલાવર વગેરે

માસ્ટર ફેબ્રીકસ વાપરો
તે વાપરવામાં ટકાઉ છે.

માસ્ટર મીલની ઉપરની બધી જાતો માસ્ટર મીલની રીટેઇલ શોપમાંથી મળશે.

સ્થળ : માસ્ટર મીલ પાસે

માસ્ટર મીલ રીટેઇલ શોપ

: મેનેજિંગ ડીરેક્ટર :

ર મ જી ક લા લ ભો ગી લા લ શા હ

તાર : MASTERMILL

ફોન : ૩૨૪૩

સુખ ક્યાં છે ?

લે. મુનિશ્રી જ્ઞાનસાગરજી મહારાજ

જગતનો માનવ સુખી થવા માટે દિવસ અને રાત મહેનત કરે છે, ભૂખ અને તરસ સહન કરે છે, પરંતુ આજે કોઈ પણ માનવને સુખની તૃપ્તિ દેખાતી નથી, તેનું શું કારણ હશે?

હાંખો સમય ડોક્ટરની દવા કરવા છતાં દરદ ન મટે ત્યારે વિચારીએ છીએ કે કાં તો નિદાન ખરાબર નથી, કાં તો દવા ખરાબર નથી, અથવા ચરી ખરાબર પાળી નથી. તેવી રીતે સુખ હજી પ્રાપ્ત ન થયું; તેમાં સુખની સ્પષ્ટ વ્યાખ્યા સમજાઈ નથી, સુખ ક્યાં મળશે તે સ્થાન જાણ્યું નથી.

આખું જગત આજે ભૌતિક સાધનોમાં સુખ માને છે. ભૌતિક સુખો ઇચ્છાઓને તૃપ્ત કરવાથી થાય છે, ઇચ્છાઓનો એવો સ્વભાવ છે કે એક ઇચ્છા પુરી ન થઈ તે પહેલાં બીજી શરૂ થાય છે, તે પુરી થાય તે પહેલાં ત્રીજી મોટી ઇચ્છા શરૂ થઈ જાય છે. જ્યાં સુધી તે ઇચ્છા પુરી ન થાય ત્યાં સુધી માણસ એકેન રહે છે.

આશાને લીધે આદમી ભટકે છે. આશા એટલે? આ વાતની સંભાવના અને આશ્વાસન છે કે આવતી કાલે સુખ મળશે તે સુખ કાલે મળ્યું પરંતુ આશ્ચર્યની વાત છે કે તે પછી તુરત જ દુઃખ શરૂ થાય છે. જે મળ્યું તેનું મૂલ્ય હવે નથી. કેટકેટલા સ્વપ્નો રચ્યા હતા તે વસ્તુ મેળવવા માટે? ફરી તે વસ્તુ

મળતાં જાણે કશું જ મેળવ્યું નથી તેવું અનુભવે છે.

પોતાના કરતાં અધિક ધનવાનને જોઈને-તેના જેવી મોટર-બંગલો અને વૈભવ મળે તો સુખી થાઉં! તે જ્યારે ભાગ્ય યોગે મળી જાય ત્યારે હવે તૃપ્તિનો આનંદ થવાને બદલે, નવી મોટી ઇચ્છા શરૂ થાય છે.

આ પ્રમાણે આશામાં જે આનંદ હતો તે હવે તેની તૃપ્તિમાં નથી. ફરી નવી આશા, નવી દોડ, અને તેની ચિંતા ચાલુ થાય છે. જીવનના અંત સુધી આશાઓ પુરી થતી નથી, તો ભૂલ ક્યાં થઈ?

ભૌતિક સાધનો-દેહને સુખ આપી શકે છે, મનને આનંદ આપી શકે છે, પરંતુ તે આત્માની માલીકીના નથી. પુણ્યથી ઉછીના લીધેલા છે, જે આત્માના હોય તો આત્માની સાથે પરભવમાં જવા જોઈએ. વાસ્તવીક રીતે સુખનો ભોગવટો કરનાર આત્મા છે, સુખ-દુઃખનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનાર આત્મા છે. છતાં આપણે પ્રયત્નો શરીર અને મનના સુખ માટે જ કરીએ છીએ કે જે આત્માના નથી. પરભવમાં જતાં આત્મા સાથે એમાંનું કંઈજ આવતું નથી. પરિણામે તે પદાર્થો છોડતી વખતે આત્મા વેદના અનુભવે છે.

સીકંદરને જ્યારે ડાયોજનીએ પૂછ્યું “માનો કે તમારી ઇચ્છા મુજબ આખી પૃથ્વી તમેને મળી ગઈ, પછી તમે શું કરવા માગો છો?” સીકંદરે એ વાત ઉપર વિચાર કર્યો. આખરે ઉદાસ થઈને બોલ્યો : “તું જ કહે, પછી હું શું કરું?” પછીનો કેઈ ખ્યાલ મને નથી.” જગતના ભૌતિક સુખોની પાછળ પડીને અંત સમયે સીકંદરે પોતાનો પશ્ચાતાપ જાહેર કર્યો— “અખજેની મીલકત છે છતાં પણ એ સીકંદર ના બચ્યો.”

સુખનો ભોગવટો કરનાર જો આત્મા જ છે, તો આત્માની સાથે પરભવમાં ન જાય તેને પોતાનું સુખ કેમ મનાય? અનેક લોકોને સ્મશાનમાં બાળી આવ્યા, અને સાથે કાંઈ ન લઈ ગયા તે નજરે જોવા છતાં, ઘેર આવીને માણસ એ જ પ્રવૃત્તિ દીન રાત કરે છે, કે જે છોડીને જવાનું છે!

પ્રશ્ન એ થાય છે કે તો પછી સુખ કહેવું કોને?

જ્ઞાની ભગવંતોએ ભૌતિક સાધનોમાં સુખ નથી જોયું. સુખની સાચી વ્યાખ્યા—મનસઃ નિવૃત્તિ સૌખ્યમ્ । મનની શાંત અવસ્થા એ જ સુખ છે, ચિત્તની પ્રસન્નતા એ જ સાચું સુખ કહ્યું છે. બહારના પદાર્થોમાં સુખ શોધવું તે કદી મળશે નહિ રાજગૃહીમાં પુણીયા શ્રાવકને સાડાબાર દોકડાની કમાણી છતાં ચિત્તની પ્રસન્નતાથી જે સુખનો અનુભવ થતા હતા તેવો કરોડપતિ શ્રીમંતોને નહોતો.

થોડા વર્ષો પહેલાં મુંબઈનો બનેલો કીસ્સો આ વાતને સાબીત કરે છે. ૮૦ લાખ રૂપીયાનો માલીક, કાળા બજારમાં પકડાયો કેસ ચાલ્યો વકીલો બેરીસ્ટરો રોકીને ત્રણ લાખ રૂ. ખર્ચ કર્યો, છતાં વર્ષ દિવસની જેલ મળી. જે દિવસે

જેલમાં લઈ જવા માટે—ચરોડા જેલની મોટર તેને ૧૧ વાગે લેવા આવવાની છે તે દિવસે સાડા દસ વાગે તેની પત્ની તેને હંમેશાનું પ્રિય ભોજન ખાસ ભાવતી મીઠાઈ કરીને પીરસી રહી છે છોકરાઓને શાંત કરવા માટે તેમણે કહ્યું “બધા શાંત બેસી જાવ, હમણાં ૧૧ વાગે ચરોડા જેલની ગાડી લેવા આવશે.” આ શબ્દો શેઠે જમતાં જમતાં આંભળ્યા—અને વિચારો આવ્યા કે મારે અડધા કલાક પછી જેલમાં જવું પડશે? નીચે જેલની ગાડી ઉભી હશે? પોલીસ મારી આગળ અને પાછળ ચાલતી હશે? હું નીચે બજારમાં પસાર થતો હોઈશ ત્યારે લોકો મારી સામે આંગળી ચીંધતા હશે, જો આ શેઠ જેલમાં જાય છે! હું ‘કંચુ મોહું’ નહિ કરી શકું! જેલમાંથી આવીને પણ અડધા ચાલતા મને કેવી શરમ આવશે? ખરેખર માફ જીવન ધૂળધાણી થઈ ગયું! આખરે મારે જેલમાં જવું પડ્યું!—આ વેદનામાં શેઠની આંખમાંથી દડ-દડ આંસુ ટપકી રહ્યા છે! હાથમાં લીધેલો કોળીયો હાથમાં રહી ગયો, વેદનાના દુઃખમાં ખાવાનું ભૂલી ગયો. તેમની પત્ની ફરી પીરસવા આવી અને શેઠની આંખમાં આંસુ ટપકતા જોયા, શેઠની વેદના સમજી! પતિને રડતાં જોઈને—તેનું હૈયું ભરાઈ આવ્યું! બાબુની રૂમમાં જઈને તે ધ્રુસકે ધ્રુસકે રડવા લાગી, તેનો રડવાનો અવાજ સાંભળી શેઠ રડવા લાગ્યા. બંનેને રડતાં જોઈને બાળકો રડવા લાગ્યા, આખા ઘરમાં દરેક રડી રહ્યા છે, અને એટલું કંઈ પણ દૃશ્ય થયું કે બહારનો આવનાર પણ તે જોઈને રડી પડે.

વિચાર કરો કે—શેઠને આ વેદના થઈ રહી છે ત્યારે તેની પાસે શેની કમીના છે? પાસે એક કરોડની મિલકત છે એરકંડીશન રૂમમાં બેઠો છે, પ્રેમાળ પતિ—મીઠાઈ પીરસી રહી છે, બાબુમાં રેડીઓ વાણી રહ્યો છે, ઘરની બહાર

મોટી મોટરગાડી ઉભી રહી છે, છતાં તે માને છે કે નરકની વેદના હું અનુભવી રહ્યો છું. આ બધા સાધનો હોવા છતાં તેને સુખ નથી; કારણ તેના મનને શાંતિ નથી-ચિત્તની પ્રસન્નતા નથી તેથી નક્કી થાય છે કે સુખ ચિત્તની શાંતિમાં જ છે

ચિત્તની પ્રસન્નતા કેમ આવે ?

ચિત્તની પ્રસન્નતા-મનની શાંતિ એ સંતોષથી પ્રાપ્ત થાય છે. ઉદયકાળે જે વખતે જે મળે તેમાં સંતોષ માનવો-પ્રમાણિક જીવન જીવવું. જીવનની જરૂરીઆતો અદ્ય રાખવી, ગ્રહસ્થની સાચી જરૂરીઆત-ઉના ધીથી ચોપડેલી રોટલી મળે, અને પહેરવા ફાટ્યા વગરના વસ્ત્રો મળે-આથી વિશેષ ખરેખરી જરૂરીઆત નથી આજે બીનજરૂરી ખર્ચ ઘણો કરીએ છીએ તેને પહોંચી વળવા વેપાર અને કારખાનાઓ વધારવા પડે છે. તે વહીવટ સંભાળવો, પૈસા મેળવવા, પછી ઈન્કમટેક્સની મુંઝવણ, સેલેટેક્સની મુંઝવણ, માણસોનો અસંતોષ, આ બધા કારણોથી મનની શાંતિ જળવાતી નથી મનની શાંતિ જાળવવા માટે સંતોષવૃત્તિ, અદ્ય આરંભ-સમારંભ અને ન્યાયપૂર્વક જે મળે તેમાં સંતોષ રાખવો. છેલ્લો પ્રશ્ન રહે છે કે:-

સંતોષ પ્રાપ્ત કેમ કરવો :

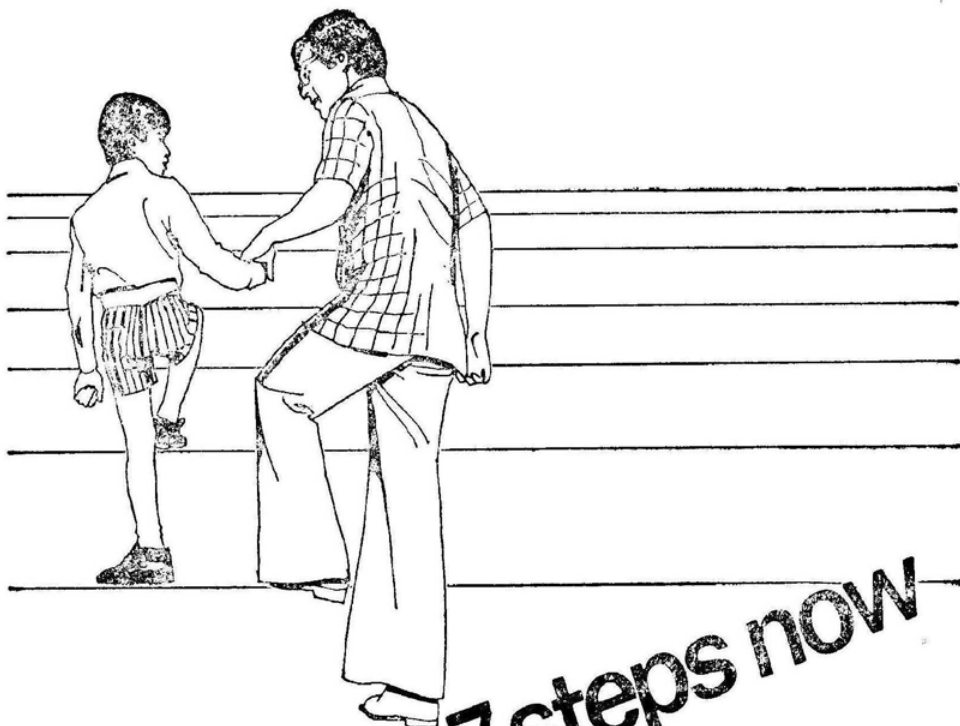
સંતોષ બહારથી મેળવવાની વસ્તુ નથી બજારમાં વેચાતો મળતો નથી. સંતોષ એ આત્માનો પોતાનો જ શુભ છે. લોભ મોહનીય કપાયે અત્યાર સુધી દગાવ્યો છે. લોભ મોહનીય એટલે, “જે માફ” નથી તંમાં મારાપણાનો ભાવ કરાવે, ફાડ પીધેલો માણસ ભાનભૂલો બને. તેવી રીતે લોભ-મોહનીય માણસને ભાન ભુલાવે છે; જેમ જેમ લોભ મોહનીય ઓછો

થાય તેમ સંતોષ શુભ પોતાની અંદર પ્રગટ થાય છે.” સંતોષનું સુખ જેને પ્રાપ્ત થાય તે દુનિયાના શહેનશાહ કરતાં વધારે આત્મિક સુખ અનુભવે છે.

થોડા વર્ષો પહેલાં મહેસાણામાં શેઠ વેણીચંદ સુરચંદ થઈ ગયા. એક મહીનો મુંબઈ રહે, દલાલી કરીને વર્ષ દિવસનો ખર્ચ મળી જાય એટલે તુરત મહેસાણા જાય અને ધર્મ-આરાધના કરે. એક વખત મીલના યુરોપીઅન મેનેજર કહે તમે એક બે વર્ષ અહીં રહો. તમોને એક લાખ રૂપિયા કમાવી દઉં. પછી તેના વ્યાજમાં તમારી આજીવીકા ચાલે, દર વર્ષે મુંબઈ આવવું ન પડે. વેણીચંદલાઈએ જવાબ આપ્યો, “સાહેબ, આપની લાગણી બદલ આભાર માનું છું. પરંતુ મારા મહાવીર પ્રભુએ ના કહી છે, કે તારો પારબ્રહ્મ વધારીશ નહિ મને મારા ભાગ્ય ઉપર ભરોસો છે. દર વર્ષે ખર્ચ જેટલું મને મળી રહે છે. એક લાખ રૂ. મળ્યા પછી તેને સાચવવા અને વ્યાજ ઉપજવવા માટે મારા મનમાં અનેક સંકલ્પો ઊઠે, મારા મનની શાંતિ ન રહે. અત્યારે અગ્ની-આર મહીના હું સુખશાંતિથી આરાધના કરી શકું છું તે અદ્ય આરંભ અને અદ્ય પરિગ્રહનું પરિણામ છે.”

આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે તેઓ તેમના જીવનકાળ દરમિયાન સુંદર આરાધના અને શ્રી યશોવિજયજી જૈન પાઠશાળાની સ્થાપના કરી શક્યા. આપણે પણ સુખ મેળવવા માટે મનની શાંતિને પ્રાપ્ત કરીએ. મનની શાંતિ સંતોષથી પ્રાપ્ત થશે. સંતોષ આપણો અંતરનો શુભ છે. સુખ સંતોષથી જ પ્રાપ્ત થશે. સહુ કોઈ આ સંતોષ કેળવીને સુખ પ્રાપ્ત કરો એ જ શુભ ભાવના

**Climb just 7 steps now
to a lifetime of
HAPPY RETURNS!**

Union Bank's LIFE-LONG INCOME Scheme

—your Jeevan Saathi: pays you a monthly sum for life!

Rush to your nearest branch for details

A Small Family is a Happy Family

We Help You Help Yourself

UNION BANK OF INDIA

(A Government of India Undertaking)

Interpub/UB/17/78

પર્યુષણ પર્વનો દિવ્ય સંદેશ

—આચાર્ય પદ્મસાગરસૂરિશ્વરજી મહારાજ

મહા પર્વાધિરાજ પર્યુષણપર્વનું આગમન આપણને સુંદર પ્રેરણા અર્પે છે. આ પર્વની આરાધનાથી જીવનની અશુદ્ધિઓ શુદ્ધ થાય છે; ઉપાસના માટેનું અપૂર્વ પર્વ તે પર્યુષણ પર્વ છે, તે એક મહાન સાધન છે. પરમાત્મા મહાવીરનું મહા મંગલકારી જીવન-દર્શન અને અને તેનું શ્રવણ આપણા માટે ઉત્તમ સાધનારૂપ બની રહે છે.

પર્યુષણપર્વની આરાધના દ્વારા વ્યક્તિ પરમાત્મદર્શા પ્રાપ્તિ ગતિનો પ્રારંભ કરે છે, સુષુપ્ત મૂર્ચ્છિત ચેતના બગ્ગત બની સ્વને સર્વમાં જોવાની દૃષ્ટિ પ્રાપ્ત કરે છે.

જૈન શાસનની આરાધના તે સ્વીકારની સાધના છે.

સમર્પણની ભૂમિકામાં સ્વીકારની સાધના જો આવી જાય તો ‘મિચ્છામિ દુક્કંઠ’નો મંત્ર સિદ્ધ થયેલ ગણાય. પરમાત્મા પ્રત્યે થયેલ સમર્પણ આત્માના ગુણોનું સુંદર સર્જન કરે છે. તે સમર્પણમાં પ્રચંડ શક્તિ છે, તેમાંથી આત્માને આત્મવિશ્વાસપૂર્વક પ્રચંડ બળ મળે છે. સમર્પિત થયા પછી આત્મા ચિંતામુક્ત બને છે, અને તે ભારમુક્ત અવસ્થા સાધનામાં ખૂબ સહાયક બને છે.

સમર્પણ વગરની સાધના કદાપિ ફળતી નથી.

પહેલાં સમર્પણ અને પછી સ્વીકાર પ્રાપ્ત થાય તો જીવન ધન્ય બની જાય.

ઓગસ્ટ-સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૭

આમ સાધનાનાં બે અંગો છે : સમર્પણ અને સ્વીકાર.

પ્રતિકારથી સંઘર્ષ વધે છે, ને સંઘર્ષથી સંસારનું સર્જન થાય છે, ને તેમાં વૃદ્ધિ થતી રહે છે. સ્વીકારથી આત્માના ગુણોનું સર્જન થાય છે; ને સ્વકર્મની નિર્જશ થાય છે, અને આત્મા અંતર્મુખ બની પ્રવૃત્તિની પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરે છે.

લુહારની કાઠમાં જોઈએ તો ત્યાં એરણુ પર હથોડાના ઘા પડતા જોવામાં આવે છે. પ્રહાર કરનાર હથોડા તૂટી જાય છે, જ્યારે સ્વીકાર કરનાર, સહન કરનાર એરણુ ભજબૂત બને છે. તેમ સાધનામાં આત્મા જો સ્વીકાર કરે તો તે દૃઢ ને ભજબૂત બને છે, ને પરંપરાએ સિદ્ધ થવાને યોગ્ય બને છે.

પ્રતિકાર કરનાર Restless બને છે, ને તૂટી ફૂટી જાય છે. “મિચ્છામિ દુક્કંઠ” દ્વારા સ્વીકારની સાધનામાં આપણે અપૂર્ણમાંથી પૂર્ણ બની જઈએ, પોતાના અપરાધનો સ્વીકાર કરી, પરમાત્મા પ્રત્યે સમર્પિત થઈ જઈએ, તો પર્યુષણ પર્વની સાધના-આરાધના સફળ ને સિદ્ધ થયેલ ગણાશે.

સાધનાના બે પરમ તત્ત્વો-સમર્પણ અને સ્વીકાર. તેથી પરમાત્માના કલ્પસૂત્ર શ્રવણ તથા પર્વની આરાધનામાં અહિંસા, તપ, સંયમ સફળ થાય.

૧૨૫૬

આરાધનાના બે પાયામાં સ્વીકાર તે એરણ સમાન છે. જ્યારે સમર્પણ ગંગાના નીર સમાન છે. ગટરનું ગંદું પાણી ગંગાના નીરમાં ભળે છે, ત્યારે તે ગંગાજળ સમાન બની જાય છે. પાપી આત્મા પરમાત્માના શરણે જાય છે, ત્યારે તે પરમાત્મા બને છે. જીવન કષાયથી, પાપથી ભરેલ વિકૃતિ હોય તે સમર્પણથી સંસ્કૃતિ બની જાય છે, આત્મા સર્વ રોગથી મુક્ત-વિમુક્ત બની જાય છે. મેડીકલ સાયન્સમાં જોઈએ તો

જે ભારથી ટેન્સનથી ભરેલ છે, તે અનેક વિધ વ્યાધિ-હાટીએટેક, એસીડીટી વગેરેથી હેરાન થાય છે. જ્યાં કષાય ત્યાં Tension કષાય મુક્ત બનવા માટે સમર્પણ એ રામગણ ઉપાય છે. ‘મિશ્રામિ દુષ્કંડ’ ભાવરોગથી મુક્ત કરનાર દવા છે. સદાચાર તેનું પથ્ય છે. સંસારના દરેક પ્રકારના રોગમાંથી મુક્તિ મેળવવા સમર્પણ, સ્વીકાર સાથે મિશ્રામિ દુષ્કંડને આત્મસાત્ કરો.

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ-પાલીતાણા

[હેડ ઓફીસ-અમદાવાદ : શાખા-પાલીતાણા]

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ-અમદાવાદની શાખા, પાલીતાણા ખાતે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર તિર્થાધીરાજ શ્રી શત્રુંજય ગિરિરાજની પવિત્ર છાયામાં ખિરાજમાન પૂ. સાધુ સાધ્વીજી મહારાજને જરૂરી સગવડોની સુવિધાઓ કરી આપી. સેવા ભક્તિનો લાભ લઈ રહેલ છે પાંચ વરસથી “શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ”નું ઉપરનું કામકાજ વ્યવસ્થિત ચાલુ છે, જેમાં દવા વગેરે દરેક પ્રકારની સુવિધા આપવામાં આવે છે. હાલમાં માસિક ત્રણ હજાર રૂપિયાનો ખર્ચ આવે છે.

સર્વે સાધર્મિક ભાઈ-બહેનોને પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજની યોગ્ય રીતે, વ્યવસ્થિત અને સમયસર વૈયાવચ્ચ દ્વારા સેવા ભક્તિનો લાભ મળે એ માટે આ સંસ્થાને યોગ્ય સહકાર આપવા વિનંતી કરીએ છીએ. સહાય માટે મળેલી રકમની સત્તાવાર પહોંચ પાવતી આપવામાં આવે છે.

જરૂરી સલાહ સૂચનો માટે સંસ્થાની ઓફીસની મુલાકાત લેવા અથવા પત્રવ્યવહાર કરવા વિનંતિ છે.

વિ. સેવકો

હેડ ઓફીસ :

ડૉ.ભાઈલાલ એમ.આવીશી

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ

પ્રમુખ

સચાલક :

શાખા :

સોમચંદ ડી. શાહ

લાલભાઈ એલ. પરીખ

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ

મંત્રી

પરીખ બિરડીંગ, એલીસબીજ,

મગન મોદીની ધર્મશાળા

પં કપુરચંદ આર. વારૈયા

અમદાવાદ-૬

પાલીતાણા (સૌ.) ૩૬૪૨૭૦

સહમંત્રી

સમાચાર સંચય

શ્રેયસ જૈન મિત્ર મંડળના ઉપક્રમે યોજાઈ ગયેલ તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓનો લઘ્ય સન્માન સમારંભ

શ્રી શ્રેયસ જૈન મિત્ર મંડળના ઉપક્રમે તા. ૭-૮-૭૭ને રવીવારના મુખ્યના અગ્રગણ્ય સમાજસેવક શ્રી જગજીવનદાસ પોપટલાલ શાહના પ્રમુખસ્થાને અને શ્રી વિનયચંદ્ર ખીમ ચંદ શાહ કેળીઆકવાળાના અતિથિવિશેષપદે જૈન સમાજના ૨૫૦ ઉપરાંત તેજસ્વી વિદ્યાર્થી ભાઈ બહેનોને સન્માનવાનો અને પારીતોષીક અર્પણ કરવાનો એક લઘ્ય સમારંભ સમાજની વિશાળ હાજરીમાં શહેર ટાઉનહોલમાં યોજાઈ ગયો.

નવકાર મંત્રના મહામંજળકારી રેકર્ડગાનથી સમારંભનો માંગડીક પ્રારંભ થયો હતો.

ત્યાર બાદ પ્રાર્થના ગીત કુ. નાગૃતિ કામદાર, કુ. રેખા શાહ, કુ. દેવસ્મીતા ઓઝાએ રજુ કરેલ. આ ત્રણેય બહેનો અને જીજ્ઞા પંચાયતના અધિકારી શ્રી બી. પી. પાઠક સાહેબ, કીર્તી દોશી વગેરેએ પ્રાસંગીક ગીતો પણ રજુ કરેલ. સંગીત વિભાગ મહામહાભાઈ દેઝેયા અને વિપુલ આચાર્યે સભાળેલ.

મહેમાનો અને આમંત્રિતોને આવકારતું સ્વાગત પ્રવચન સમારંભ કન્વીનર શ્રી કાંતીલાલ આર. શાહે કરેલ અને વિશાળ સંખ્યામાં આવેલ સંદેશાતું વાંચન શ્રી અરવીંદ ડી. મહેતાએ કરેલ.

પ્રમુખશ્રીનો પરિચય શ્રી મનુભાઈ શેઠ અને અતિથિવિશેષનો પરિચય શ્રી પ્રવિણભાઈ સંઘવીએ આપેલ.

મહેમાનોને કુલહાર વિધિ નવીનભાઈ કામદાર અને કાંતીલાલ આર. શાહે કરેલ.

સંસ્થાના વિવિધ કાર્યોની રૂપરેખા પોતાની આગવી શૈલીમાં સંસ્થાના મંત્રીશ્રી નવીનભાઈ કામદારે રજુ કરેલ અને મંડળ દ્વારા ચાલતા સામાજિક કાર્યોમાં સમાજનો સાથ અને સહકાર માંગેલ.

સમાજના બાલક બાલિકાને ધાર્મિક શિક્ષણ આપતા એક શિક્ષિકા બહેનનું પ્રતિવર્ષ સન્માન પ્રસંગે સન્માન કરી પારીતોષીક એનાયત કરવામાં આવે છે. તે મુજબ આજના સમારંભમાં શ્રી વસંતજેન શાહનું શ્રીમતિ હસુમતીબહેન જયસુખલાલ મહુવાવાળાના વરદ હસ્તે સન્માન થયેલ અને સન્માનપત્ર અને પારિતોષિક એનાયત થયેલ. અર્પણ થયેલ સન્માન પત્રનું વાંચન સંસ્થાના કાર્યવાહી સભ્ય કીર્તી આર. શાહે કરેલ.

આ ઉપરાંત માત્ર ૬ વર્ષની બાલીકા મનીશા પી. શાહે પંચ પ્રતિકંભજીનો ધાર્મિક

અભ્યાસ પુર્ણ કરેલ જેના સૂત્રો સ્પષ્ટ, શુદ્ધ રીતે સમારંભમાં ગોલેલ તેને પણ પ્રોત્સાહન ઇનામ આપાયેલ.

ત્યાર બાદ વળિયા આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજના પ્રોફેસર શ્રીમતિ જ્યોતિબેન કી. ગાંધીએ પ્રવચન આપેલ. આ ઉપરાંત અન્ય વક્તાઓએ પ્રવચન કરેલ.

અતિથી વિશેષ શ્રી વિનયચંદ ખીમચંદ શાહ કોળીયાકવાળાએ પોતાને આ તક આપવા બદલ આભાર વ્યક્ત કરેલ અને ઉત્તરોત્તર પ્રગતિની શુભેચ્છા પાઠવેલ.

પ્રમુખસ્થાનેથી શ્રી જગજીવન પોપટલાલ શાહે વિદ્યાર્થીને કેળવણી વિષયક અપાતા પ્રોત્સાહન બદલ આનંદ વ્યક્ત કરેલ અને મંડળની નિસ્વાર્થભાવે વિધવિધ પ્રવૃત્તિ કરતાં સંસ્થાના સંનિષ્ઠ કાર્યકરોને આવા કાર્યો કરવા બદલ ધન્યવાદ આપેલ.

ત્યાર બાદ ૨૫૦ ઉપરાંત વિદ્યાર્થીઓને પ્રમુખશ્રી તેમજ અતિથીવિશેષશ્રીના વરદ્હસ્તે ઇનામ એનાયત કરવામાં આવેલ.

એ ઉપરાંત એસ.એસ.સી.માં પ્રથમ અને સંસ્કૃત વિષયમાં પ્રથમ સમાજમાં આવેલ આવેલ વિદ્યાર્થીને આત્માનંદ સભા તરફથી તેમના ઉપપ્રમુખ શ્રી હીરાલાલ ભાણુજીના વરદ્હસ્તે રૂા. એકાવન ભેટ આપવામાં આવેલ.

શ્રી સંઘ તરફથી ચાલતા રાહત કેન્દ્રના સીલાઈ વર્ગના ઇનામો શ્રી અનોપચંદ માનચંદ શાહ તરફથી શ્રી ઇન્દ્રવદનભાઈ અને શ્રી કાંતીલાલ નારણદાસના વરદ્હ હસ્તે અપાયા.

સમારંભનું સકળ સંચાલન શ્રી નવીનભાઈ કામદારે કરેલ અને ખુશુમા વાતાવરણ વચ્ચે સમારંભનું કાર્ય પૂરું થયું હતું.

ખન્ને મહાનુભાવો તરફથી કોલેજમાં અભ્યાસ કરતા ભાઈ-બહેનોને માટે 'શ્રેયસ' સાયકલ યોજનામાં રૂા. ૨૫૦૦/- ૨૫૦૦/- મળી કુલ રૂા. ૫૦૦૧/ બહેર કરવામાં આવ્યા હતા.

અત્યાર સુધીમાં મંડળ દ્વારા ૨૫૦ ઉપરાંત સાયકલો નોકરીયાત ભાઈ-બહેનોને અપાઈ ચૂકી છે.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય વિદ્યાર્થીની શિષ્યવૃત્તિ ૧૯૭૭

સને ૧૯૭૭ના માર્ચમાં લેવાયેલ ગુજરાત અને મહારાષ્ટ્ર રાજ્યની એસ. એસ. સી.ની પરીક્ષામાં સૌથી વધુ ગુણુ પ્રાપ્ત કરનાર અને ઉચ્ચ અભ્યાસ ચાલુ રાખનાર શ્રેયતામ્બર મૂર્તિપૂજક એક જૈન વિદ્યાર્થીનીને રૂા. ૩૦૦)ની શ્રીમતી લીલાવતી ભોળાભાઈ મોહનલાલ ઝવેરી જૈન વિદ્યાર્થીની શિષ્યવૃત્તિ આપવાની છે. એ અંગે નિયત અરજીપત્રક શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગષ્ટ ક્રાંતિ માર્ગ, મુંબઈ-૩૬ ઉપર આવેલ કાર્યાલયેથી મળશે, જે સ્વીકારવાની છેલ્લી તારીખ ૧૫મી સપ્ટેમ્બર છે.

સને ૧૯૭૭ના શ્રેયસ પારિતોષિક યોજનાના પ્રથમ ત્રણ વિજેતા

શ્રેણી ૫	ટકા	શ્રેણી ૮	ટકા
સંઘવી રાહુલ જસવંતરાય	૯૧.૨	બગડીયા પરેશ રમણીકલાલ	૮૨.૨
વેલાણી પ્રકાશ જયંતીલાલ	૮૭.૧	મહેતા પાડલ કાંતીલાલ	૭૬.૮
શાહ શિશ્પા હિંમતલાલ	૮૬.૫	શાહ ભાવના હસમુખરાય	૭૭.૮
શ્રેણી ૬		શ્રેણી ૯	
શાહ નિલા ખાંતીલાલ	૮૮.૩	વકીલ મનિષ નિર્મળકાંત	૮૩.૪
ઘોઘારી પ્યાસા રસીકચંદ્ર	૮૮.૨	શાહ આશા અરવિંદરાય	૮૨.૪
મહેતા બિન્દુ અરવિંદભાઈ	૮૦.૬	શાહ હિતેષ બળવંતરાય	૮૨.૧
શ્રેણી ૭		ન્યુ એસ.એસ.સી.	
શાહ અમિતા નવીનચંદ્ર	૬૦.૧૬	શાહ પ્રશાંત નવીનચંદ્ર	૭૭.૭
મહેતા હિમાંષુ રમણીકલાલ	૬૦.૧૪	ગાંધી હિનાબેન જેઠાલાલ	૭૬.૮
શાહ બિપીન નવીનચંદ્ર	૮૮.૪	શાહ રાજેષ અનંતરાય	૭૬.૨

૧૯૭૭ના સમાજના અભિનંદનના અધિકારી ગ્રેજ્યુએટો

શાહ કિર્તિકુમાર કાંતીલાલ એમ.બી.બી.એસ.	શાહ પ્રવિણા પરમાણુદાસ બી.એ.
સલોત કિરીટકુમાર મોહનલાલ ડી ટી.એમ	શાહ અનિલ હરગોવિંદદાસ બી કેમ.
શાહ સૂર્યકાંત ચુનીલાલ એન્જી. ડીપ્લો.	શાહ કિરીટ મહીપતરાય બી કેમ.
વેરા કિરીટકુમાર અનંતરાય બી ઇ.સીવીલ	શાહ નિશીથ કાંતીલાલ બી.એસસી.
શાહ હિમાંશુ શાંતિલાલ બી.ઇ.સીવીલ	શાહ કિર્તિકુમાર પરમાણુદાસ બી.ઓ.એક્સ.સેમે મીકે.
વેરા ચંદ્રકાંત મગનલાલ એન્જીનીયર	શાહ મનોજ શાંતીલાલ બી ફાર્મ
શાહ દક્ષા ધીરજલાલ બી.એ.	પારેખ ભરત કાંતીલાલ બી ઇ.મીકે.
શાહ રમિતા જયેન્દ્રભાઈ બી.એ.	
શાહ વર્ષા પુનમચંદ બી.એ.	

સ્વ

સભા સમાચાર

દર વર્ષની માફક આ વર્ષે શ્રી આત્માનંદ સભાના કેળવણી ફંડમાંથી કોલેજ તેમજ હાયર સેકન્ડરીમાં અભ્યાસ કરતા જરૂરીઆતવાળા ૧૨ વિદ્યાર્થીઓને દરેકને વાર્ષિક રૂ. ૫૦૦ની સ્કોલરશીપ મંજૂર કરવામાં આવી છે.

ઓગસ્ટ-સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૭

: ૨૬૩

“ શ્રી આત્મ-કાન્તિ પારિતોષિક ” તથા શેઠ દેવચંદ દામજી સંસ્કૃત પારિતોષિક

શ્રી પ્રશાંતકુમાર નવીનચંદ્ર શાહ આ વર્ષે S.S.C. પરીક્ષામાં ભાવનગર કેન્દ્રમાં ૭૭.૭૧ ટકા માર્ક્સ સાથે બીજા નંબરે ઉત્તીર્ણ થયા છે. તે જૈનોમાં પ્રથમ છે અને આપણી સભાના પેટ્રન પ્રોફેસર નવીનચંદ્ર જે. શાહના પુત્ર છે.

છેલ્લા ૫-૬-૭-૮-૯ દરેક ધોરણમાં ભાવનગરના જૈનોમાં પ્રથમ રહી સભાનું “આત્મ-કાન્તિ પારિતોષિક” મેળવેલ છે. વળી આપણી સભાનું “શેઠ દેવચંદ દામજી સંસ્કૃત પારિતોષિક” રૂા. ૫૧/- પણ જૈનોમાં સંસ્કૃતમાં ૮૧ માર્ક્સ (સૌથી વિશેષ) હોઈ તેમન જ મળે છે,

શ્રી પ્રશાંતકુમાર ઘરશાળામાં ઉચ્ચતર માધ્યમિક શાળામાં વિજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરે છે. તેઓ ખૂબ જ પ્રગતિ કરે તેવી અમારી હાર્દિક શુભેચ્છા.

હે જીવ ! ઘડીનો ય પ્રમાદ કરીશ નહિ !

શ્રી બાલુભાઈ સુરતવાળા ચોજી

શ્રી સમેતશિખરજી-પાવાપુરીજી જૈન યાત્રા સ્પે. ટ્રેઈન જૈન ધર્મની કલ્યાણક ભૂમિઓ અને ઐતિહાસિક સ્થળોનું નિરીક્ષણ કરવાનો

અમૂલ્ય લાભ

(૧) ૪૨ દિવસનો ભરચક કાર્યક્રમ : સ્પેશ્યલ ટ્રેઈન તા ૨૨-૧૦-૭૭ના રોજ આસો સુદી ૧૧ ને શનિવારે સુબંધ સેન્ટ્રલથી બિડશે.

ટિકીટ બુકીંગ તથા વિગત માટે લખો :—

પ્રકાશભાઈ જે. કાપડીયા
વિતરાગ મચ્છરદાની માયા સ્ટોર
ખારગેટ, ભાવનગર
ફોન : ૪૮૮૪, ૪૭૮૩.

શાહ બાલુભાઈ લાલભાઈ (સુરતવાળા)
યુનિવર્સલ ટ્રાવેલ સર્વીસીઝ
૧૬/૨૧ હમામ સ્ટ્રીટ (અંબાલાલ દોશી માર્ગ)
બીજે માળે, સુબંધ નં. ૪૦૦ ૦૨૩
ઓફીસ ૨૭૩૧૧૦
ફોન : રસી. ૬૮૧૭૭૮

જયંતિલાલ વૃ. કાપડીયા : ચક્રુદાન તા. ૧૩-૮-૭૬ ભાદરવા વદ ૫

लालभाई दलपतभाई भारतीय संस्कृति विद्यामंदिर

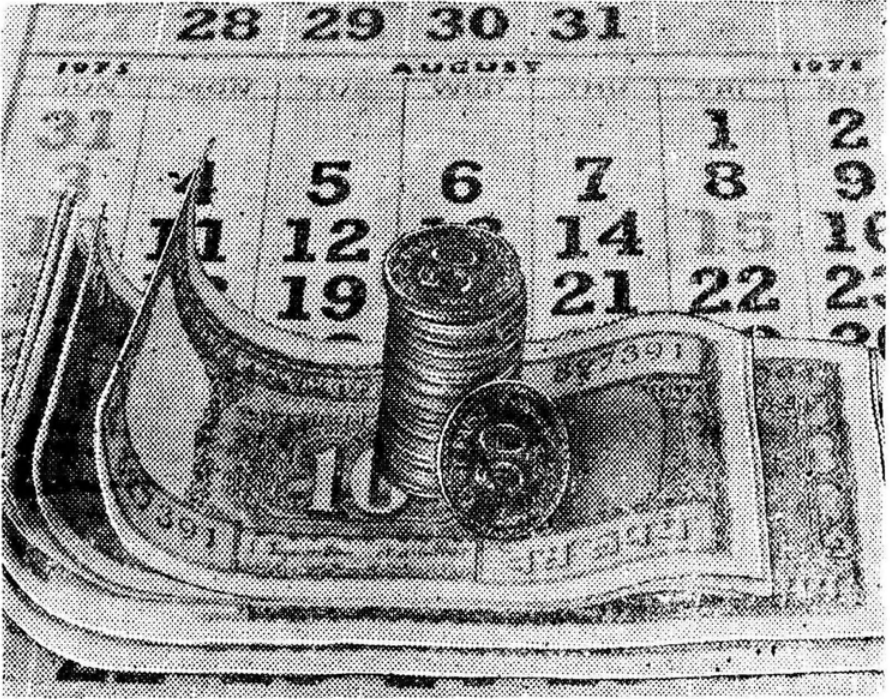
गुजरात युनिवर्सिटी पासे, अमदावाद-६

	रुपिया		रुपिया
लावण्यसमयकृत नेमिरंगरत्नाकरछंद	१०	इन्दहसकृत भुवणभाणुकेवलचरिय	१६
जिनमाणिक्यगणिकृत		शशधरकृत न्यायसिद्धान्तदीप	
रत्नाकरावतारिकाद्यश्लोकशतार्थी	१०	(गुणरत्नसूरिकृत टिप्पण सहित)	४५
रत्नप्रभसूरिकृत रत्नाकरावतारिका		बौद्धधर्मदर्शननी पायानी विभावना (गुज.)	८
भाग २-३	१८	More Documents of Jaina	
अज्ञातकर्तृक कल्पलताविवेक	३२	Paintings and Gujarati	
आ० जिनभद्रकृत		Paintings by Dr. U. P. Shah	७६
विशेषावश्यकभाष्य भाग ३	२१	Aspects of Jaina Art and	
आ० हरिभद्रकृत शास्त्रवार्तासमुच्चय		Architecture.	१५०
(हिन्दी अनुवादसहित)	३०	Indian Philosophy by Pt. Sukhlalji	३०
धनपालकृत तिलकमजरीसार	२०	Vasudevahindi—an authentic	
आ० हरिभद्रकृत नेमिनाहचरित		Jaina version	१५०
भाग १-२	१००	Atonements in the Ancient	
प्रमाणवार्तिकभाष्यकारिकार्धपादसूचि	१०	Ritual of the Jaina monks.	५०
प्राकृत जैन कथा साहित्य	२०	Jaina Concept of Omniscience	५०
उपा० हर्षवर्धनकृत अध्यात्मबिन्दु	२०	Dictionary of Prakrit	
चक्रधरकृत न्यायमंजरीग्रन्थभंग	५०	Proper Names Pt. I-II.	६७
जिनभद्रसूरिकृत मदनरेखा-आख्यायिका	४०	Jaina Ontology	५०
प्राचीन गुर्जर काव्यसंचय	१६	A Critical Study of the	
जैनप्रकरणसंग्रह	२०	Mahapurana of Puspadanta.	५०
सणतुकुमारचरिय	८	Akalanka's Criticism of	
इसिभासियाई	२०	Dharmakirti's Philosophy	५०
हैमनामममताशिलों	२०	The Natyadarpana-A Study	५०
न्यायमंजरी (प्रथम आह्निक)		Catalogue of Manuscripts Pts. 1-4	१६०
गुजराती अनुवाद सह	१६	Catalogue of Mss. Jesalmer Collection	५०
जिनेश्वरसूरिकृत गाहारयणकोस	२०		
जयवन्तसूरिकृत रुषिदत्तारास	१६		

દેના બેંક સમૃદ્ધિ ડિપોઝિટ યોજના

હેઠળ આપનાં નાણાં મહિને મહિને
વધુ ઝડપથી વધતાં જ રહે છે.

રૂ. ૧,૦૦૦ હમણાં રોકો અને ફક્ત ૬૧ મહિના બાદ રૂ. ૧,૬૫૯,
૧૨૦ મહિના બાદ રૂ. ૨,૭૦૭ અને ૨૪૦ મહિના બાદ રૂ. ૭,૩૨૮ મેળવો.

આપની બચત પર વધુ નાણાં મેળવવાનો આ એક
સરળ માર્ગ છે. દેના બેંકની સમૃદ્ધિ ડિપોઝિટ
યોજના હેઠળ મૂળ રકમ ઉપર દર મહિને વ્યાજ
જમા થતું જાય છે, અને આ વ્યાજ ઉપર પણ
વ્યાજ મળતું રહે છે. આમ ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજને કારણે
આપની મૂળ રકમ ઉપર, સુદૃઢતા આધારે આપને
૮.૩% થી ૩૧.૬૪% સુધી વાર્ષિક વ્યાજ છૂટે છે.

વધુ વિગતો માટે આપની નજીક આવેલી
દેના બેંક શાખાની સુલાકાત લો.

દેના બેંક

(ગવર્નમેંટ ઓફ ઈન્ડિયા અંકરેકિંગ)
હેડ ઓફિસ: હોનિંગન સર્કલ,
મુંબઈ ૪૦૦૦૨૩

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી આગમ ગ્રંથમાળાના ૧૫ ગ્રંથનો થયેલ પ્રકાશન સમારંભ

આગમ સૂત્રોને સંશોધિત સંપાદિત કરી પ્રગટ કરવાની શ્રી જૈન આગમ ગ્રંથમાળાની યોજના પૂજ્ય આગમ પ્રભાકર શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની પ્રેરણાથી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયે થોડા વર્ષો પહેલાં અપનાવી હતી. નંદીસૂત્ર, અનુયોગદ્વાર, પન્નવણા (બે ભાગમાં), ભગવતીસૂત્ર અને પૂજ્ય જંબુવિજયજી મહારાજ સંશોધિત સંપાદિત શ્રી આચારંગસૂત્રનું પ્રકાશન અગાઉ થયેલ છે. તા. ૨૧મી ઓગસ્ટના રોજ શ્રી દશવૈકલિક સૂત્ર, ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર અને આવશ્યક સૂત્રનો પ્રકાશન સમારંભ પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી સુબોધસાગરજી મહારાજ તથા પૂજ્ય આચાર્યશ્રી મનોહરકીર્તિસાગરજી મહારાજની નિશ્રામાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના સભાગૃહમાં થયો હતો.

પ્રારંભમાં સંસ્થાના મંત્રી શ્રી જે. આર. શાહે જણાવ્યું હતું કે પૂ. આગમપ્રભાકર શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સતત ૪૦ વર્ષ સુધી આગમ સંશોધન કાર્ય કર્યું હતું. મૂળ આગમ સંશોધન અને પ્રકાશનનું કાર્ય ભગીરથ છે. અને આ જવાબદારી બનતી ત્વરાએ અદા કરવા માગીએ છીએ. સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર અને ભગવતીસૂત્ર ભાગ બીજાનું મુદ્રણ ચાલી રહ્યું છે. અત્યાર સુધીમાં થયેલ કાર્યમાં મુનિરાજો, વિદ્વાનો અને શ્રી જૈન સંઘોના દરેક રીતનો પ્રેરણાદાયી સહકાર મળેલ છે. હજુ બીજા ગ્રંથો પ્રગટ કરવાના બાકી છે એટલે સકળ સંઘના વધુ સક્રિય સહકારની જરૂર છે.

જૈન દર્શનના ઊંડા અભ્યાસી અને શ્રી લા. દ. ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિરના પૂર્વ ડીરેક્ટર શ્રી દલસુખભાઈ માલવણીયાએ દિવગંત પૂજ્ય આગમપ્રભાકર મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ પોતાના જીવનકાળ દરમિયાન આગમ સંશોધન અંગે સતત પ્રવૃત્તિશીલ રહ્યા અને જ્ઞાનભંડારોના ઉદ્ધાર માટે જે અવિરત કાર્ય કર્યું તેનો ઉલ્લેખ કરી ભાવભરી અંજલિ અર્પી હતી. મુનિરાજ શ્રી જંબુવિજયજી મહારાજ આગમ સંશોધનકાર્યમાં પોતાનો ફાળો આપી રહ્યા છે તેનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. શ્રી દલસુખભાઈએ આ અંગે સૂચન કર્યું હતું કે દરેક પ્રકાશિત આગમની પ્રસ્તાવનામાં આમેજ કરેલ આગમનો સારાંશ આપવામાં આવે તો ગ્રંથની ઉપયોગિતા ઘણી વધશે. આચાર્યશ્રી સુબોધસાગરજી મહારાજ તથા આચાર્યશ્રી મનોહરકીર્તિસાગરજી મહારાજે આગમ સંશોધનની પ્રવૃત્તિને આવકારી હતી. અને વિદ્યાલયે શ્રી મોતીચંદભાઈ કાપડિયાના જે પુસ્તકો પ્રગટ કર્યા છે તેની પ્રશંસા કરી હતી.

આ ગ્રંથ શ્રી કેશવલાલ કીલાચંદે પૂ. આચાર્ય ભગવંતોને અર્પણ કર્યો હતો.

૬

મિચ્છામિ દુક્કડમ્

(કબ્બાલી)

અમે ક્રોધ શમાવીને,
સૌ જીવો ખમાવીને;
વળી મસ્તક નમાવીને,
મિચ્છામિ દુક્કડમ્ બ્રહ્મીશું. ૧

અમો સંયમ તપ પાળી,
કલુષિત કર્મને બાળી;
વળી સૌ દોષને ટાળી,
પરમ આરાધના કરશું. ૨

અમારી કાયા મન વાણી,
કરે અહિંસા તણી દહાણી;
દયા વીર ધર્મ પીછાણી,
ફરજ અમો બળવીશું. ૩

ન દ્વેષી કોઈનાં થાશું,
ન વિરોધી અમે બનશું;
ક્ષમાનું સૂત્ર આચરશું,
કષાયોને શમાવીશું. ૪

અમો તો 'સાધના' પથે,
જઈ મંદિરમાં વસશું;
'અમર' મસ્તક નમાવીને,
મિચ્છામિ દુક્કડમ્ બ્રહ્મીશું. ૫

(અમર સાધના)

* સધવા-વિધવા બેનોને આશીર્વાદ રૂપ આ સંસ્થા છે. *

સંસ્કાર અને સદાચારને પોષક શિક્ષણ સંસ્થા

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવિકાશ્રમ સંસ્થા

ધાર્મિક અભ્યાસ, ભરત ગુંથણ અને સિલા-
ઈના શિક્ષણ સાથે સંસ્કાર ઘડતરનું કાર્ય અહિં
થાય છે. સંસ્થા સધવા-વિધવા બેનોને ગમે
તે સમયે દાખલ કરે છે, તો દાખલ થવા માટે
પ્રવેશ ફોર્મ રૂા. ૧-૦૦ મોકલી મંગાવો.

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવિકાશ્રમ-પાલીતાણા (સૌ.)

ગરિરાજની યાત્રાએ પધારો ત્યારે સંસ્થાની મુજાકાતે પધારો !

૫૩ વર્ષથી આ આદર્શ સંસ્થા ચાલે છે.

શા પ રી આ

: અનાવનારા :

- * બાજીસ
- * લાઈફ બોટસ
- * ટગ્ગ
- * ફ્રેજર્સ
- * પોન્ટુન્સ
- * મુરીંગ બોયઝ
- * બોયન્ટ એપરેટસ
- વિગેરે

શીપ
બીલ્ડર્સ
અને
એન્જનીયર્સ

: અનાવનારા :

- * રોલીંગ શટર્સ
- * ફાયરબુક્ ડોર્સ
- * રોડ રોલર્સ
- * બહીલ બેરોઝ
- * રેફ્યુઝ હેન્ડ કાર્ટર્સ
- * પેલ ફેન્સીંગ
- * સ્ટીલ ટેન્કસ
- વિગેરે

શા પ રી આ ડોક એન્ડ સ્ટીલ કું. પ્રાઇવેટ લીમીટેડ

ચેરમેન : શ્રી માણેકલાલ ચુનીલાલ શાહ

મેનેજીંગ ડીરેક્ટર : શ્રી અમૃતલાલ ભાણુભાઈ શાપરીઆ

રજીસ્ટર્ડ ઓફિસ અને શીપયાર્ડ

શીવરી ફાટ રોડ,

મુંબઈ-૧૫ (ડી. ડી.)

ફોન : ૪૪૮૩૬૧, ૪૪૮૩૬૨, ૪૪૩૧૩૩

ગ્રામ : 'શાપરીઆ' શીવરી-મુંબઈ

એન્જનીયરીંગ વર્ક્સ અને ઓફિસ

પરેલ રોડ, કેસ લેન,

મુંબઈ-૧૨ (ડી. ડી.)

ફોન : ૩૯૫૦૬૭, ૩૭૪૮૯૩

ગ્રામ : 'શાપરીઆ' પરેલ-મુંબઈ

જ્યાં ન પહોંચે રવિ, ત્યાં પહોંચે કવિ * જ્યાં ન પહોંચે કવિ, ત્યાં પહોંચે અનુભવી.
'શરીર એજ આત્માનું મંદિર છે, * શરીર સારું હશે તો ધર્મકાર્ય ઉત્તમ રીતે થઈ શકશે.'

“દુઃખાવાથી લાંબા સમયથી પથારીવશ છો ! શા માટે?”

વા, સંધિવા (આર્થરાઇટીસ) સાઇટીકા, (રાંઝણવા) ખભાનો દુઃખાવો, ખભો અઘ્ઘઘ થઈ જવો, (ફોઝન શોલ્ડર) ખભાથી હાથની આંગળી સુધીનો નસનો દુઃખાવો, મસ્તકચુલર પેઇન, કેડ કમર, ઢીંચણ, ઘુંટણનો દુઃખાવો, કરોડરજ્જુના મણકાની ફરિયાદ (સ્પીન ડીસ્ક), ડોકનું અઘ્ઘડપણું (સ્પીન નેક) તેમજ શરીરનો કોઈ પણ ભાગ કામ કરતો રહી ગયો હોય. આપ ઇલેક્ટ્રીકના શેક, (લાઇટ) તથા માલીસની ટ્રીટમેન્ટ કરી ચુક્યા હો, દરેક જાતના લેપ લગાડ્યા છતાં આરામ ન થયો હોય, દરેક જગ્યાએથી નિરાશ થઈ ગયા હો તો દવા ખાધા વગર સરળતાથી વર્ષોના અનુભવી આપને ઘેર આવીને સારવાર આપશે.

ભા નુ ભા ઠ વૈ ઘ (નેચરોપાથ)
ફીઝીઓ થેરેપીસ્ટ

ઘરનું ઠેકાણું

મોચી ખીલ્ડીંગ, ૧લે માળે, પોલીસ ચોકાની બાજુમાં
નેતાજી સુભાષ રોડ, મુલુંડ (વેસ્ટ) મુંબઈ-૮૦
સમય : સવારે ૮ થી ૧૦

C/o. ભગવતી પ્રી. પ્રેસ

૧૧૮, મસ્જદ બંદર રોડ, સેન્ટ્રલ બેંક સામે
મુંબઈ-૩ સમય:- બપોરે ૧ થી ૨ ૩૦
ફોન C/o. ૩૨૫૫૮૭

With best compliments from :

Steelcast Bhavnagar Private Ltd.

Manufacturers of :

STEEL & ALLOY STEEL CASTINGS

Ruvapari Road,
BHAVNAGAR 364 001
(Gujarat)

Gram : STEELCAST
Telex : 0162-207
Phone : 5225 (4 Lines)

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયનાં ઉપયોગી ગ્રાંથ પ્રકાશનો

શ્રી મોતીચંદ કાપડીઆ ગ્રંથમાળા

૧. અધ્યાત્મકદ્વંદુમ : રચયિતા-આચાર્યશ્રી મુનિસુંદરસૂરિજી મહારાજ
ભાષાંતર તથા વિવેચનકર્તા-શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીઆ
[છઠ્ઠી આવૃત્તિ : કિંમત રૂ. ૮]
૨. જૈન દષ્ટિએ યોગ : શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીઆ
[ત્રીજી આવૃત્તિ : કિંમત રૂ. ૪]
૩. આનંદધનજીના પદો : (ભાગ બીજો)
વિવેચનકર્તા-શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીઆ
સંપાદક-શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ
[કિંમત રૂ. ૧૦]
૪. આનંદધન ચોવીશી : વિવેચક-શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીઆ
સંપાદક-શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ
[કિંમત રૂ. ૮]
૫. શ્રી શાંતસુધારસ : રચયિતા-મહોપાધ્યાય વિનયવિજયજી
વિવેચનકર્તા-શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીઆ
[ચોથી આવૃત્તિ : કિંમત રૂ. ૧૫]

જૈન આગમ-ગ્રંથમાળા

૧. ગ્રંથાંક ૧ : નંદિસુત્ત અણ્ણગોદારસુત્ત [પૃષ્ઠ સંખ્યા ૭૬૨ : કિંમત રૂ. ૪૦]
૨. ગ્રંથાંક ૧ : પળ્ણવણાસુત્ત ભાગ ૧ [પૃષ્ઠ સંખ્યા ૫૦૨ : કિંમત રૂ. ૩૦]
૩. ગ્રંથાંક ૧ : પળ્ણવણાસુત્ત ભાગ ૨ [પૃષ્ઠ સંખ્યા ૬૩૨ : કિંમત રૂ. ૪૦]
૪. ગ્રંથાંક ૪ : વિયાહપળ્ણત્તિસુત્ત ભાગ ૧ [પૃષ્ઠ સંખ્યા ૫૪૪ : કિંમત રૂ. ૪૦]
૫. ગ્રંથાંક ૨ : આયારગસુત્ત [પૃષ્ઠ સંખ્યા ૫૧૨ : કિંમત રૂ. ૪૦]
૬. ગ્રંથાંક ૧૫ : દશવૈકાલિકસૂત્ર, ઉત્તરાધ્યનસૂત્ર, આવશ્યકસૂત્ર [પૃષ્ઠ ૭૫૦ : કિંમત રૂ. ૫૦]

અન્ય ઉપયોગી પ્રકાશનો

૧. કાવ્યાનુશાસન : કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજ કિંમત રૂ. ૧૫-૦૦
૨. યોગશાસ્ત્ર : કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજ કિંમત રૂ. ૧-૨૫
૩. અષ્ટક પ્રકરણ : આચાર્ય શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી મહારાજ કિંમત રૂ. ૦-૨૫
૫. The Systems of Indian Philosophy
Late Shri V. R. Gandhi કિંમત રૂ. ૫-૦૦
૫. સુવર્ણ મહોત્સવ ગ્રંથ : (ભાગ ૧-૨) કિંમત રૂ. ૫૦-૦૦
સભ્યો અને સંસ્થાઓ માટે કિંમત રૂ. ૨૫-૦૦
૬. New Documents of Jain Painting :
Dr. Moti Chandra & Dr. U. P. Shah કિંમત રૂ. ૧૨૫-૦૦

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગસ્ટ ક્રાંતિમાર્ગ, સુબર્ધ-૩૬
શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, પાલડી બસ સ્ટેન્ડ પાસે, અમદાવાદ-૬

ATMANAND PRAKASH

Regd. BV. 13

—: અણુમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમ પૂજ્ય વિદ્વાન

મુનિરાજશ્રી જંબુવિજયજીના

વરદ્ હસ્તે સંપાદિત થયેલ અબોડ અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્ દ્વિતીય ભાગ’

ખહાર પડી ચૂક્યો છે, વેચાણ શરૂ થઈ ગયેલ છે.

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોતું અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજો તથા સાર્વજીક મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયબ્રેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે, જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજો, સાર્વજીક મહારાજો તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ ‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્’ નું શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. તે માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ધટે છે.

ડૉ. આદિનાથ ને. ઉપાધ્યે જણાવે છે કે—મુનિશ્રી જંબુવિજયજીની આ આવૃત્તિની પોતાની અનેક વિશેષતાઓ છે. શ્રી જંબુવિજયજીએ મૂળ ગ્રંથને વિગતપૂર્ણ અભ્યાસ કરેલ છે. તેમણે લખેલી ટિપ્પણીઓ મહત્વપૂર્ણ અને વિદ્વતા ભરેલી છે. સંશોધનની દૃષ્ટિથી મૂલ્યવાન છે. ન્યાયગ્રંથની એક આદર્શ રીતે સંપાદિત આવૃત્તિ માટે હું મુનિશ્રી જંબુવિજયજીને મારા આદરપૂર્ણ અભિનંદનોથી નવાજું છું.

(કીમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર

તંત્રી : શ્રી ગુલામયંદ લલુભાઈ શાહ, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મહોળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : શ્રી ગિરધરલાલ કૃષ્ણંદ શાહ. સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ : ભાવનગર